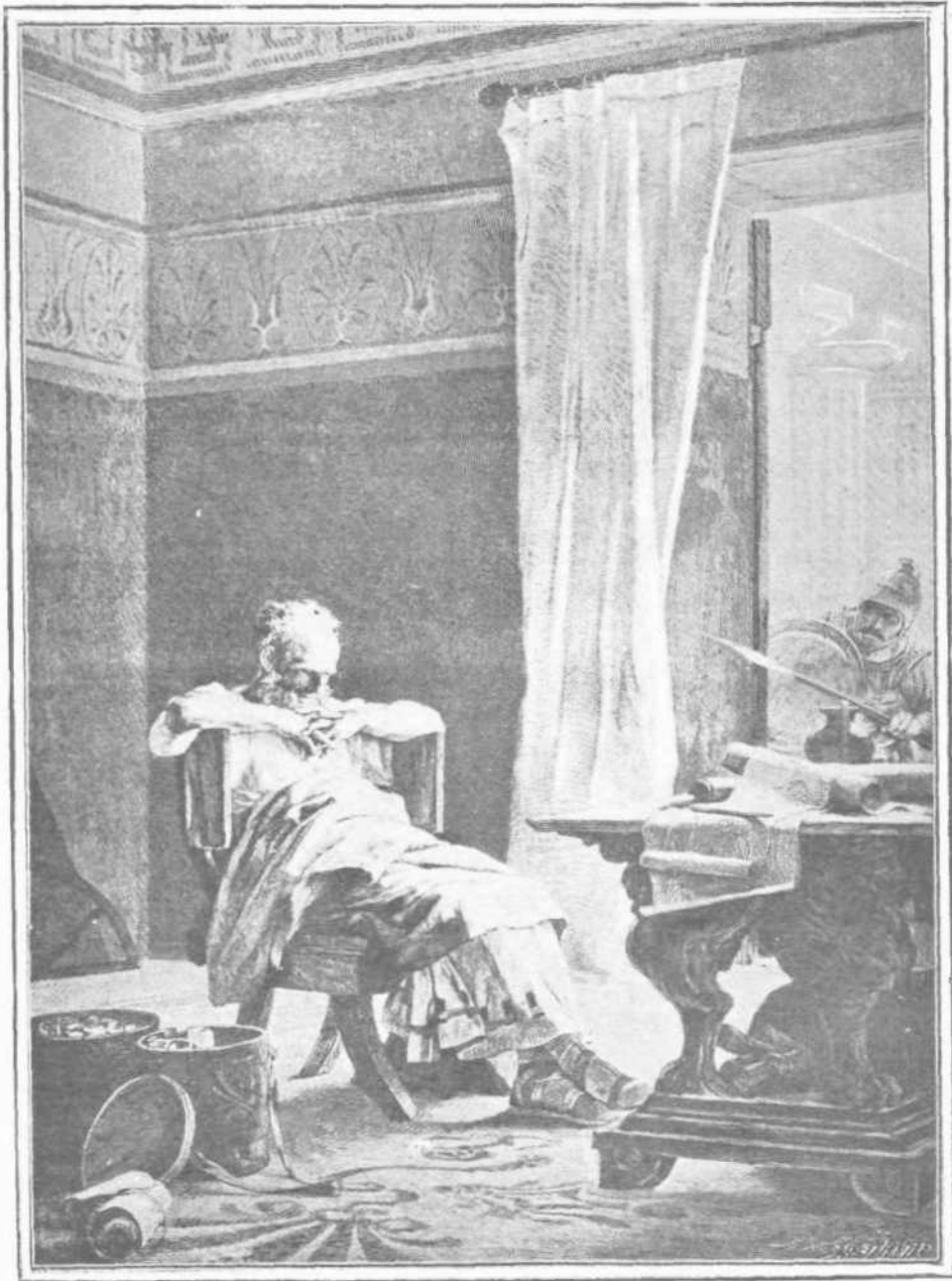


**Η ΦΥΣΙΣ**  
 ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ  
 ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ  
 ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ      ΦΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ  
 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ      ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΤΟΜΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 20 | ΔΙΕΥΘ. ΕΚΔΟΤΗΣ: ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ  
 Συδρομή 'Εσωτερικῶν δρ. 16 | ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδὸς Σωκράτους ἀρ. 2 καὶ  
 Συδρομή 'Εξωτερικῶν φρ 20 | "Ἐναντι 'Τπ. Οἰκονομ. καὶ Ναυτικῶν





## ΑΙ ΚΗΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους ὡς καὶ κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐπιστεύετο, ὅτι ὁ ἥλιος ἦτο σῶμα συμπαγές καὶ ἀδιάφθορον· τὸ ἄστρον δ' αὐτὸ τῆς ἡμέρας ἐθεωρεῖτο καὶ ἐλατρεύετο ὡς τὸ μᾶλλον στερεόν καὶ σταθερὸν τῶν οὐρανίων σωμάτων, οὐδέποτε δὲ ὑπετέθη, ὅτι ἐν οἰονδήποτε νεφίδριον θὰ ἐκηλίδον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ φλογεροῦ αὐτοῦ δίσκου. Ὅτε δὲ ὁ Ἰησουΐτης Σεβ. Π. Scheiner d' Ingolstast, ἐκπλαγεῖς καὶ ἐνθουσιασθεῖς ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει μερικῶν σημείων ἐπὶ τοῦ Ἁλίου, μετέβη παρὰ τῷ ἐπαρχιακῷ πρωθιερεὶ γὰρ τῷ ἀνακοινώσῃ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην. οὗτος, ζηλωτῆς περιπατητικὸς, ἀπηξιώσατο ν' ἀποδεχθῆ τοῦτο καὶ τῷ ἔδωκε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν: «Πολλάκις ἀνέγνωσα τὸν Ἀριστοτέλην καὶ κατ' ἀρχὴν καὶ κατὰ βάθος καὶ δύναμαι νὰ σὲ διαβεβαιώσω, ὅτι δὲν εὗρον οὐδαμῶσε παρόμοιον τι. Ὡστε πῆγαίνε τέκνον μου, νὰ ἡσυχάσῃς καὶ ἔσο βέβαιος, ὅτι τὰ σημεία αὐτὰ ὅπου ἐκλαμβάνεις εἰς τὸν ἥλιον ὡς κηλίδας, εἶναι ἐλάττωμα τῆς σκέψεως ἢ τῶν ὀφθαλμῶν σου.»

Οἱ Ἕλληνας καὶ οἱ Λατῖνοι εἰς παρωχημένους χρόνους καὶ βραδύτερον οἱ Σῖνοι καὶ οἱ Ἀραβες εἶχον σημειώσῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπὶ τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου μερικὰ σύσκια μέρη, τὰ ὅποια κατ' ἀρχὰς ἐφαίνοντο καθαρῶς. Ἐκτοτε δὲ πάντες ἀπέδεχθησαν τοῦτο, ἀλλὰ ἀπέδωκαν τὸ φαινόμενον εἰς σκοτεινὰ τινα σώματα διερχόμενα πρὸ τοῦ δίσκου τοῦ ἡλίου.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἡλιακῶν κηλίδων ὀφείλεται εἰς τὸν καθηγητὴν Φαβρίκιον, υἱὸν τοῦ Δαυίδ, γεννηθέντα τῷ 1587 ἐν Ρέστερ-Χάβε, ὅστις ἀνεκάλυψεν αὐτὰς ἐν Ὀστέδ, τῇ 9 Μαρτίου 1611, διὰ τοῦ ἀνακαλυφθέντος τηλεσκοπίου ἐν Ὀλάνδα ὑπὸ τοῦ ὀπτικοῦ Ἰωάννου Λιπερσχαίη, ἐκ Μιδελβούργου.

Φαίνεται, ὅτι ὁ Γαλιλαῖος μέχρι τοῦ θέρους τοῦ 1610 εἶχε παρατηρήσῃ τὰς κηλίδας ταύτας, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην δὲν εἶχε προσδώσῃ τὴν ἀπαιτουμένην σημασίαν καὶ συνεπῶς μόνον κατὰ τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1612 ἐκοινοποίησε τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ. Ἐνῶ τούναντιον ὁ Σχέινερ τὰς εἶχεν ἀνακαλύψῃ σχεδὸν ταυτοχρόνως μετὰ τὸν Φαβρίκιον καὶ εἶχε προσθέσῃ περὶ αὐτῶν παρατηρήσεις τινὰς λίαν πολυτίμους καὶ ἐπισταμένας.

Ἴδου πῶς ὁ Τσελόρια, ἀστρονόμος τοῦ Μιλάνου

περιγράφει τὸν σχηματισμὸν τῶν κηλίδων. Κατ' ἀρχὰς φαίνονται ὡς σημεία μελανὰ, πολυάριθμα, μετασπιζόμενα μετὰ μεγάλης ταχύτητος, εἶτα δὲ ἀναφαίνονται ἀνὰ μία νὰ τοποθετῶνται ἐπὶ τῆς ἄλλης καὶ νὰ γίνεταί βαθμηδὸν εὐρύτερα καὶ νὰ μεταβάλλεται εἰς μέγα σκοτεινότερον ἀνοιγμα, δίκην πελωρίας ὅπης φαινομενικῶς.

Αἱ κηλίδες αὗται δὲν εἶναι μελαναί, ἀλλ' οὕτω λέγονται φαινομενικῶς, καθ' ὅσον εἶναι λαμπερότεροι ἐκ τοῦ συστάδην καὶ τῶν λαμπερότερον ἰδικῶν μας τεχνητῶν φώτων.

Αἱ κηλίδες αὗται κεντρικῶς εἰσὶ κυκλικαί, ἀλλὰ περὶξ αὐτῶν σχηματίζεται βαθμηδὸν διάστημα ἡμισκίου ἡμικεχρωματισμένον, οὕτως εἰπεῖν, εἶδος σκιάφωτος, ὅπερ γίνεταί πάντοτε κανονικότερον, ἐφ' ὅσον τὸ κέντρον λαμβάνει κυκλικὸν σχῆμα. Ὡστε, ὡς φανερόν, μία καλῶς ἐσχηματισμένη τοιαύτη κηλὶς, ἀποτελεῖται ἐκ δύο μερῶν, ἐνὸς κεντρικοῦ, μελανοῦ, καλουμένου σκιᾶ καὶ μιᾶς περιφερείας ἡμιφώτου, καλουμένης σκιάφωτος.

Ἀλλὰ ἅπασαι αὗται αἱ κηλίδες δὲν σχηματίζονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, οὔτε ἅπασαι ἔχουσι τὸ αὐτὸ σχῆμα. Ὁ σχηματισμὸς τῶν γενικῶς δὲν εἶναι τὸσον ἡσυχος, ἀλλὰ τούναντιον ἐπίπλοκος καὶ ταραχώδης καὶ λαμβάνουσι σχήματα ποικίλλα καὶ διάφορα.

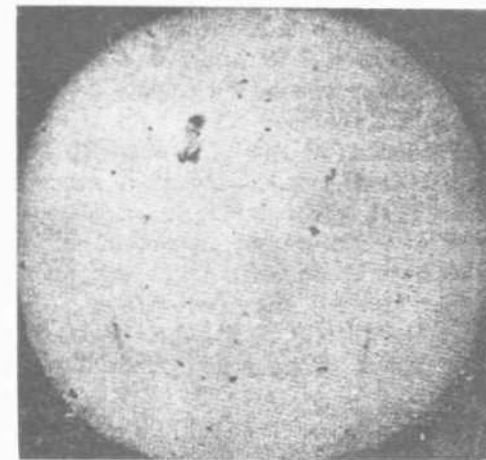
Ἡ δευτέρα εἰκὼν παρίστησι σπειροειδῆ κηλίδα, παρατηρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Π. Σέκκη τὴν 5ην Μαΐου 1857.

Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μιᾶς τοιαύτης κηλίδος παρατηροῦνται κινήσεις ταχύταται κάθετοι καὶ μεταβολαὶ σχήματος τοσοῦτον αἰφνίδιοι, ὥστε ὁ ὀφθαλμὸς μόνον δύναται νὰ τὰ συλλάβῃ· αἱ μεταβολαὶ δὲ αὗται συμβαίνουσιν ἐν τῷ πηρίνι, τῷ σκιάφωτι καὶ εἰς τὰ περίξ, διότι ἡ φωτεινὴ αὕτη ὕλη ἐκρύβηται ἐκ τῶν ἄκρων τοῦ σκιάφωτος πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κηλίδος καὶ σχηματίζει οὕτω ὠραία σημεία ζωηροῦ φωτός πυραβαλλόμενα πρὸς τὴν φωτὸσφαιραν (1).

Τὰ σημεία ταῦτα ἐπίσης ἀδιακόπως μεταβάλλονται, ἐνίοτε δὲ διαιροῦνται εἰς τεμάχια, ἅτινα εἶτα δὲν βραδύνουσι ν' ἀπομακρύνωνται τὰ μὲν τῶν δὲ καὶ ν' ἀποτελῶσιν ἀνεξαρτήτους εἶτα κηλίδας.

Ἐνίοτε πάλιν, τούναντιον αἱ κηλίδες τοῦ

(1) Φωτὸσφαῖρα ἢ σφαῖρα ἐκ φωτός θεωρεῖται ἡ φαινομενικὴ περιφέρεια τοῦ Ἁλίου.



Αἱ ἐπὶ τοῦ Ἁλίου φαινόμενα κηλίδες

ἡλίου φαίνονται διηρημένοι κατὰ ταινίας ῥοδιῶς κεχρωματισμένας, αἵτινες ὡς εὐρέα πέπλα ἐκτείνονται ἐπὶ μεγάλου μέρους τῶν αὐτῶν κηλίδων.

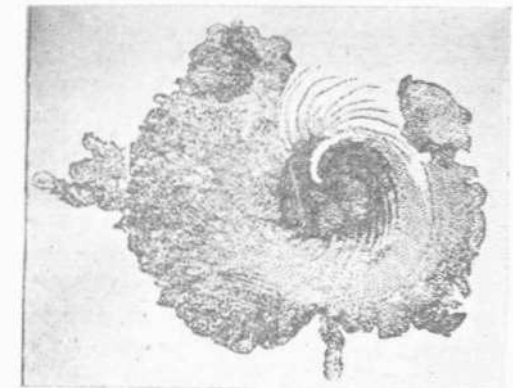
Τὰ πέπλα δὲ ταῦτα σχηματίζουσι σωρούς, αἵτινες ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς φλόγας ἐκεῖνας, αἵτινες φαίνονται περὶξ τοῦ δίσκου τῆς Σελήνης ἐν ὥρᾳ τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων καὶ αἵτινες καλοῦνται ἐρυθραὶ ἐκλάμψεις. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐκδηλοῦνται καὶ ἄλλαι φωτειναὶ γραμμαὶ, ὡς καὶ πυρρῶδες ἐκρηξίς.

Αἱ κηλίδες τοῦ ἡλίου εἰσὶ διαφόρων μεγεθῶν, μικρῶν μὲν ὄρατῶν μόνον διὰ τῶν ἰσχυροτέρων τηλεσκοπίων, μεγαλειτέρων δὲ ὄρατῶν διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τῶν μεγίστων, αἵτινες τρις ὑπερβαίνουσι καὶ αὐτὸ τὸ μέγεθος τῆς γῆς. Ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ περιγραφῇ μιᾶς ἐκάστης τῶν μεγάλων τούτων κηλίδων θέλομεν δώσῃ τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν.

Αἱ κηλίδες αὗται δὲν εὐρίσκονται εἰς οἰονδήποτε μέρος τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ εἰσὶ διεσπαρμέναι ἐκατέρωθεν τοῦ ἡλιακοῦ ἰσημερινοῦ πρὸς Βορρᾶν καὶ πρὸς Νότον, ἐπὶ δύο ζωνῶν, αἵτινες καλοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σχέινερ π ρ α γ μ α τ ι κ α ἰ ζ ὶ ν α ἰ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κηλίδων ποικίλλει οὐχὶ μόνον ἐκ τοῦ πλάτους, ἀλλὰ ὑπόκειται καὶ εἰς περίοδον ἕνδεκα περίπου ἐτῶν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἐλάχιστον ἐξικνουῦνται εἰς τὸ μέγιστον αὐτῶν μέγεθος, ἵνα κατόπι καὶ πάλιν ἐλαττωθῇ. Ἡ περιόδιος αὕτη τῶν ἡλιακῶν κηλίδων ἔφευρεν εἰς θέσιν τοὺς ἀστρονόμους τῆς Ὑψηλίου νὰ ἀριθμῶσιν αὐτὰς καὶ κατὰ μὲν τὸ μέγιστον αὐτῶν μέγεθος κατὰ τὸ 1893 ἠριθμήθησαν 1464 κηλίδες, κατὰ δὲ τὸ ἐλάχιστον αὐτῶν μέγεθος ἠριθμήθησαν κατὰ τὸ 1889, 78 κηλίδες.

Μερικοὶ διάσημοι ἀστρονόμοι ὑποθέτουσι, ὅτι ἡ περιοδικότης τῶν ἡλιακῶν κηλίδων ὀφείλεται πρὸς τινὰ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν πλανητῶν. Ὁ Ζεὺς, ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἄρης φαίνεται, ὅτι



Σπειροειδῆς κηλὶς παρατηρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ Σέκκη

ἐνέχονται εἰς τὸ φαινόμενον τοῦτο, κατ' αὐτοὺς, ὁ μὲν πρῶτος ἕνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ αὐτοῦ ὄγκου, οἱ δὲ ἄλλοι ἕνεκα τῆς σμικρότητος αὐτῶν.

Ἄλλὰ ὁ ἀστρονόμος Γιούγγη, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νέας-Ἰερσεί σχετικῶς πρὸς τὴν ἐπίδρασιν ταύτην τῶν πλανητῶν, γράφει: «Ἀληθῶς εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ τις κατὰ τινὰ τρόπον οἱ πλανῆται τοσοῦτον μικροὶ καὶ τοσοῦτον ἀπομακρυσμένοι, ὡς ἔχουσιν, δύναται νὰ προξενήσωσι τοσοῦτον βαθείας καὶ τοσοῦτον ἐκτεταμένης ἀνωμαλίας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡλίου». Γνωμοδοτεῖ δὲ, ὅτι ἡ αἰτία τῆς περιοδικότητος εὐρέθῃ μᾶλλον ἐν αὐτῷ τῷ ἡλίῳ καὶ ὅτι αὕτη ὀφείλεται οὐχὶ εἰς ἐξωτερικὴν αἰτίαν, ἀλλὰ εἰς αὐτὴν τὴν σύστασιν τῆς ἡλιακῆς φωτὸσφαιρας καὶ εἰς τοὺς νόμους, ὑφ' ὧν ὁ ἥλιος διεπόμενος ἀπόλλυσι κατ' ὀλίγον τὴν θερμότητά του.

Αἱ πρῶται παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἡλιακῶν κηλίδων ἐχρησίμωσαν εἰς τὸν προορισμὸν τῆς διαρκείας τῆς περιφορᾶς τοῦ ἡλίου, καθόσον ἅπασαι αἱ κηλίδες διακεκριμένως παρουσιάζονται ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς περιφερείας τοῦ ἡλίου, διέρχονται τὸν δίσκον αὐτοῦ καὶ εἶτα μετὰ 14 ἡμέρας περίπου ἐξαφανίζονται πρὸς τὴν δυτικὴν περιφέρειαν. Συνεπῶς τὸ φαινόμενον τῆς κινήσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ ἀνήκῃ ἢ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν μάζαν τοῦ ἡλίου καὶ συμπληροῦται ἐν εἰκοσιπέντε ἡμέραις περίπου.

Ὁ Γάλλος ἀστρονόμος Φάγιε εὗρεν ὅτι ἡ περιφορὴ τῆς ἡλιακῆς φωτὸσφαιρας δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ ὑπὸ ἐκάστην παράλληλον καὶ ἐν ᾧ ἡ διάρκειά τῆς περιφορᾶς ἐν τῷ ἰσημερινῷ εἶναι 25.2 ἡμερῶν, εἰς τεσσαράκοντα πέντε βαθμούς, αὕτη εἶναι 27.7 ἡμερῶν καὶ ἐν ὅσῳ πλησιάζει πρὸς τοὺς πόλους, βρῖνει πάντοτε αὐξανόμενην.

Ἐκτὸς τῆς συνήθους κινήσεως ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς περιφερείας τοῦ ἡλίου, αἱ κηλίδες ἔχουσιν ἰδίαν κινήσειν μετασπίσεως, καθόσον, ὡς καὶ ὁ καθηγητῆς Ρικώ, διευθυντῆς τοῦ ἀστεροσκοπίου τῆς Κιτανίας, πρῶτος παρε-

τήρησεν, ἡ μεγάλη κηλὶς τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1889 θέλει διατρέξει πλέον τῶν 12 χιλ. χιλιομέτρων καθ' ἡμέραν, σχεδὸν ἴσον τοῦ μήκους τῆς Γῆνης διαμέτρου.

Θὰ ἦτο εὐτύχημα νὰ ἐγνώρίζε τις τὴν φυσικὴν ιδιότητα τῶν κηλίδων τούτων, ἵνα δύναται νὰ καθορίσῃ τὴν φυσικὴν σύστασιν τοῦ ἡλίου· καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναγκάζομεθα νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ πεδίου πολυαριθμῶν καὶ πολυποικίλων ὑποθέσεων, ἐξ ὧν θὰ ἐκθέσωμεν μόνον τινάς, ὅπως οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται λάβωσιν ἰδέαν τοῦ σημείου, ἐφ' οὗ σήμερον ἡ ἐπιστῆμη εὐρίσκειται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Αἱ δὲ ὑποθέσεις αὐτὰ βασίζονται ἐπὶ τοῦ τρόπου, ἐφ' οὗ ἡ σύστασις τοῦ ἡλίου ἐδράζεται.

Μερικοὶ ἀστρονόμοι πιστεύουσιν, ὅτι ὁ ἥλιος εἶναι σφαῖρα πυρρῶδης καὶ ροῦδης, ἥτοι ὅτι εἶναι μάζα ἀερῶδης μετὰ θερμοκρασίας πολλῶν ἑκατομ. βαθμῶν καὶ διαρκῶς ταρασσομένη ὑπὸ ἐκρήξεων πλέον ἢ ἦτον ἡφαιστειῶδων καὶ ἄλλοι τέλος, ὅτι ὁ ἥλιος εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν Γῆν, ἐκτὸς τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτοῦ θερμοκρασίας, ἥτοι ὅτι ἔχει ἀτμόσφαιραν ὅπως αὕτη, ἀνέμους περιοδικούς, ὅπως οἱ ἡμέτεροι, ὄρη ὅπως τὰ ἰδικά μας, ὡς καὶ νεφέλας ἐπὶ τούτων. Οἱ πρῶτοι θεωροῦσι τὰς κηλίδας ὡς σκορίαν (ἀφρόν) ὅστις ἐπιπλέει ἀπαραλλάκτως, ὡς ἐπὶ μετάλλου διαλυομένου ἐν πυρᾷ. Οἱ δεῦτεροι ἐκλαμβάνουσι τὰς κηλίδας ταύτας, ὡς προερχομένας ἐκ καθοδικῶν βρυμάτων ἢ μάλλον ἐξ ἐκρήξεων ἐσωτερικῶν μεταλλικῶν οὐσιῶν τοῦ ἡλίου.

Ἄλλοι δὲ διατείνονται ὅτι αἱ κηλίδες τοῦ ἡ-

λίου εἰσὶν ἀπλῶς καταιγίδες, σίφωνες, ἢ κυκλῶνες, ἀνάλογοι πρὸς τὰς τῆς ἡμετέρας ἀτμοσφαιρας καὶ ὅτι σχηματίζονται ἐν αὐτῇ τῇ φωτοσφαίρᾳ, συνεπεία τοῦ εἰδικοῦ τρόπου τῆς περιφορᾶς τῆς.

Ὁ Φάγιε ἀποδείκνυσιν, ὅτι εἰς κυκλῶν ἐν τῇ φωτοσφαίρᾳ παράγει τὸν πυρῆνα καὶ τὸ σκίῶφως τῶν κηλίδων, ὡς καὶ τὰς ἐκλάμψεις, αἵτινες ἀναφαίνονται εἰς τὰ περίξ αὐτῶν.

Οὗτος εἶτα ἐξηγεῖ πῶς σχηματίζονται αἱ πύριτοι γλώσσαι, αἵτινες ἐνοῦνται εἶτα, σχηματίζουσαι εἶδος γεφύρας μεταξὺ τῶν διαφόρων κηλίδων· προστίθησι δὲ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Γῆ ἐντελῶς κεκαλυμμένη ἰπὸ νεφῶν καὶ θεωμένη, ὡς ἐν παραδείγματι, ἀπὸ τῆς Σελήνης, θὰ παρουσίαζεν ὅμοιον θέαμα πρὸς τὸ τοῦ Ἡλίου παρουσιαζόμενον ἡμῖν. Ὁ Γιούγγωμος ἀντιθέτως ἀποφαινόμενος καὶ ἰσχυρίζομενος ὅτι ἡ περιφορὰ τοῦ ἡλίου δὲν εἶναι ὁμοίωμορφος, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀστρονόμος εὐρισκόμενος εἰς τὴν Σελήνην καὶ ἐξετάζων τὰ ἡμέτερα νέφη ἀκριβῶς θὰ παρετήρει τὸ ἐναντίον, ἥτοι ὅτι τὰ νέφη τοῦ Ἰσημερινοῦ θὰ ἐποιούντο τὴν περιφορὰν αὐτῶν βραδύτερον ἐκείνων, ἅτινα εὐρίσκονται ὑπὸ τὸ ἡμέτερον πλάτος· τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ὅλοι αὐταὶ αἱ ὑποθέσεις δὲν εὐρίσκουσιν ἐτι πραγματικὴν ἠχῶ καὶ ὅτι ἐν τῇ παρουσίᾳ καταστάσει τῆς ἐπιστήμης αἱ κηλίδες τοῦ ἡλίου εἰσὶν ἐτι ἀγνωστοὶ ἡμῖν, ὅπως ἐτι διατελεῖ μυστήριον καὶ ἡ φυσικὴ σύστασις τοῦ Ἡλίου.

(ἔπεται τὸ τέλος)

Φ. Η.

## ΕΠΙ ΤΗ 25<sup>Η</sup> ΜΑΡΤΙΟΥ

«Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην»

Φκιδρὰ καὶ πάλιν ἀνέτειλεν ἡ ἐπέτειος τῆς ἑλληνικῆς ἐθνεγεσίας, ἡ πάνσεπτος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἡμέρα, ἥτις ἀναμνησκεί ἡμᾶς τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον καὶ τὰ περίδοξα τῶν πατέρων ἡμῶν τρόπαια. Πρὸ δὲ τούτων ἀναπαριστᾷ καὶ ὑπεμφαίνει τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς προικωνίου τοῦ Θεοῦ βουλῆς, καὶ τὴν δι' αὐτῆς ἀνά τὸν κόσμον διαχυθεῖσαν χαρὰν. «Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην». Ἡ ἐνδοξος αὕτη ἐορτὴ καὶ πανηγυριε εἶνε ἡ βᾶσις καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς ἡμετέρας σωτηρίας καὶ ἐθνικῆς παλιγγενεσίας. Εὐλόγως ἄρα καὶ κατ' ἀξίαν ταύτην πρέπει νὰ ἐπαινέσωμεν καὶ ἐξυμνήσωμεν.

Πρὸ ἀμνημονεύτων ἤδη χρόνων ἀνέμενον οἱ λαοὶ τῆς γῆς Σωτῆρὰ τινα καὶ ἐλευθερωτὴν, μέλλοντα νὰ λυτρώσῃ καὶ ἀνυψώσῃ τὴν ἐν σκότει καὶ πλάνῃ κειμένην ἀνθρωπότητα. «Καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν» προσέειπεν ἡ θεία Γραφή. Ποῖος οὗτος ὁ παρὰ πάντων ἀναμενόμενος; Τὸ ἀσ-

τρον τοῦ Ἰακώβ, ἡ ἐξ ὕψους ἀνατολή, ὁ ἄρχων τῆς εἰρήνης, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἰρῶν τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου. Ἰδοὺ, εἶπεν εἰς τὴν ἀγίαν Παρθένον ὁ τῶν ἀγγέλων προεξάρχων Γαβριήλ. «Ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται».

Ἡ ὑποφώσκουσα ὠτοηρία.

Ὁ τεθησόμενος ἄρα Υἱὸς θ' ἀποβῆ ἡ σωτηρία τῶν λαῶν καὶ ἡ ἀπολύτρωσις. «Καὶ ἐπ' αὐτῷ ἔθνει ἐλπιούσιν». Ἡ ἐμφάνισις ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ εὐαγγελισθέντος σήμερον παιδὸς μέλλειν' ἐνατρεψῆ βιζόθεν τὰς πεπληνημένας τῶν λαῶν θρησκευτικὰς ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις, καὶ ποδηγητήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς ἀληθινὴν θεογνωσίαν. Τὸ οὐράνιον τοῦτο παιδίον θὰ κηρύξῃ πανταχοῦ εἰς τοὺς λατρεύοντες τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε πνεῦμα, καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ δι' ἀγγέλου

προαναγγελλθεὶς σήμερον Σωτῆρ καὶ ἀναμορφωτῆς μέλλει διὰ τῆς θεσπεσίας διδασκαλικῆς του ν' ἀναπλάσῃ καὶ ἀνακαινίσῃ τὰ σύμπαντα. Εὐαγγελίζου λοιπὸν ἡ γῆ, ἡ ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας μαχθοῦσα καὶ στενάζουσα ἐν τῇ πικρᾷ δουλείᾳ, εὐαγγελίζου τοῖς λαοῖς χαρὰν μεγάλην. Αἰνεῖτε οὐρανοὶ καὶ τὰ ἐν οὐρανοῖς τῶν προγόνων πνεύματα τοῦ Θεοῦ τὴν εὐσπλαχνίαν. Σήμερον ὄντως ὁ ἀναρχὸς ἀρχεται καὶ ὁ λόγος σαρκουῖται. Σήμερον τὸ πυκνὸν καὶ ἀδιαπέραστον τῆς πολυθείας διαλύεται σκότος, καὶ τὸ ἱλαρὸν τῆς θεογνωσίας φῶς ἡρέμα ὑποφώσκει. Καὶ τοιαύτη μὲν εἶνε ἡ πανηγυριζομένη ἡμέρα ὑπὸ τὴν θρησκευτικὴν αὐτῆς ὕψιν.

Ἐθνικὴ ἄποψις.

Ἰπὸ δὲ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀναγέννησιν καὶ πολιτικὴν ἀποκατάστασιν ὅποια τις εἶνε; Ἰ! Καὶ πῶς νὰ περιγράψῃ τις κατ' ἀξίαν τὸ ὑπέροχον μεγαλεῖον καὶ ὑπεράνθρωπον ἔργον τῆς παρούσης ἡμέρας, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία ἡμῶν καὶ ἡ ἐλευθερία; Πῶς νὰ ἐξυμνήσῃ τις ταύτην καὶ παρκατήσῃ προσηκόντως τὰ ἀπὸ ταύτης ἀρξάμενα καὶ διαδραματισθέντα μεγάλα καὶ ὑπερένδοξα τῶν πατέρων ἡμῶν κατωρθώματα, δι' ὧν ἡμεῖς ἀπηλάυσαμεν πατρίδος ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας; Ἐνταῦθα τῇ ἀληθείᾳ ἀπαιτεῖται συγγραφικὴ δεινότης καὶ ἀξυγράφου κάλαμος, ἵνα δυνήθῃ ἐπαξίως νὰ πλέξῃ τὸν προσήκοντα αἶνον τῇ ἐνδόξῳ καὶ πανσεβαστῷ ἡμέρᾳ. Πρὸ αἰῶνων μετὰ πόθου ἀνεμένετο αὕτη ὡς ἡμέρα ἐθνικῆς ἀναβιώσεως καὶ παλιγγενεσίας. Κατὰ τὴν ἱερὰν καὶ ἱστορικὴν ταύτην ἡμέραν συναδελφούται πανδήμως θρησκεία καὶ πατρίς. Ναί, φίλε ἀναγνώστα, ἡ θερμὴ τῶν πατέρων ἡμῶν πεποιθήσις καὶ στοργὴ πρὸς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, καὶ τὸ διαθερμὸν φίλτρον πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα, ὑπὲρ ἧς ἐπὶ ἔτη ἐμάχοντο, ἐνεψύχωσαν καὶ διέφλεξαν τὰς γενναίας αὐτῶν καρδίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐκθύμως καὶ εὐελπίστως ἐν μέσῳ ἀνυπερβλήτων κινδύνων καὶ δυσχερειῶν, ἐν μέσῳ ἀνηκούστων στερήσεων καὶ περιπετειῶν, ἀνέλαβον εὐθαρσῶς τὸν μέγαν κατὰ τοῦ τυράννου ἀγῶνα, καὶ τοῦτον (δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Θεῷ) μετὰ καρτερίας καὶ ἀπαρκαδειγματίστου ἀνδρείας εἰς πέρας αἴσιον ἤγαγον.

Εὐλογημένη λοιπὸν καὶ τρισένδοξος ἡ ἡμέρα αὕτη, καθ' ἣν συντεταρμιμένοι ἡμεῖς καὶ πεπτωκότες ἀνηγέροθημεν, καὶ ἀίχμαλτοι ὄντες ἀπηλευθερώθημεν. Καὶ τίνες οἱ ἐλευθερωταὶ ἡμῶν καὶ πολιτικοὶ σωτῆρες; Καὶ διὰ τίνων ἡρωϊκῶν ἀγώνων καὶ μόχθων ἡμεῖς ἠλευθερώσαμεν; Καὶ ὅποιαν καὶ πόσῃν ἡμεῖς εὐγνωμοσύνην καὶ χάριν ὀφείλομεν πρὸς τοὺς λυτρώσαντας ἡμᾶς καὶ τῆς δουλείας ἀπαλλάξαντας; Ταῦτα ἐν βραχυλογίᾳ θὰ ἐξετάσωμεν.

Ἡ θεία Πρόνοια.

Ἡ τὸν κόσμον σοφῶς διέπουσα Πρόνοια καὶ

πρὸς τι τέλος, τῇ θεῇ βουλήσει συνᾶδον, τοῦτον κατευθύνουσα, ἐγείρει ἐν καιρῷ εὐθέτῳ ἀνδρας χρησίμους καὶ ἱκανούς, τοὺς ὁποίους ἐνισχύει καὶ ἐνθαρρύνει πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργων μεγάλων καὶ σωτηριῶδων. Τοιοῦτους κατὰ διαφόρους καιροὺς ἤγειρε καὶ κατέστησεν ὄργανα πρὸς πραγμάτων τῶν προικωνίων αὐτῆς βουλῶν, Μωυσῆν τὸν προφήτην, Ἰησοῦν τὸν Ναυῆ, Δαβὶδ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς λοιποὺς προφήτας καὶ κριτὰς τοῦ Ἰσραὴλ, οὓς ὁ θεορρήμων Παῦλος μετ' ἐγκωμίων ἀπαριθμεῖ. Τοὺς περικλεεῖς τούτους τοῦ ἰουδαϊκοῦ ἔθνους ἀνδρας ἐπαινῶν καὶ ὁ σοφὸς τοῦ Ἰσραὴλ διδάσκαλος Σειράχ, ἀποκαλεῖ αὐτοὺς ἐνδόξους καὶ καύχημα τοῦ γένους αὐτῶν. Ἐγκωμιάζει αὐτοὺς καὶ γερχίρει διὰ λαμπρῶν ἐγκωμίων, ὡς διακριθέντας ἐν τῇ κατὰ Θεὸν εὐσεβείᾳ καὶ ἀρετῇ, καὶ ὡς διαπρέψαντας ἐν πολεμικοῖς ἀνδρογαθήμασι καὶ περιδόξοις ἔργοις. «Αἰνέσωμεν, λέγει, ἀνδρας ἐνδόξους καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν... Πάντες οὗτοι ἐν γενεαῖς ἐδοξάζθησαν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα. Ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξελειφθήσεται, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῆ εἰς γενεάς». Καὶ τῷ ὄντι οἱ προμνημονευθέντες περίκλυτοι ἄνδρες, βᾶσιν καὶ κρηπίδα τὴν εἰς Θεὸν πίστιν καὶ ἐλπίδα θέμενοι, πολέμους διεξήγαγον κραταιοὺς καὶ νίκας κατ' ἐχθρῶν ἤρανον περιφανεῖς.

Οἱ ἡμέτεροι ἐνδοξοὶ πρόγονοι.

Τὰ ἀληθῆ ταῦτα ἐγκώμια τὰ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Σειράχ διὰ τοὺς ἐν τῷ ἰουδαϊκῷ ἔθνει δοξασθέντας πολεμάρχους καὶ στρατηγούς λεχθέντα, ἐφαρμόζονται ἐν πολλοῖς καὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπιφανεῖς προμάχους καὶ πατέρας, αἵτινες ἐπίσης ἐπὶ τὴν ἀμχαγον τοῦ Θεοῦ βοήθειαν καὶ προστασίαν πεποιθότες, ἔλαβον θαρρύντως τὰ ὅπλα κατὰ τυράννου δυσεβοῦς, ἐπικηθήσαντος ἐπὶ τὸν εὐγενῆ αὐτῶν τράχηλον τετρακόσια περίπου ἔτη Ἰπὸ τὸν βερῦν καὶ δυσφόρητον τῆς τυρκαννικῆς ζυγῶν διαρκῶς κύπτοντες, καὶ δεσποτικῆς δουλεύοντες βραβάρους καὶ ἀπικηνώτους, ἀνεκδιηγήτους ὑρίπταντο κακώτερος καὶ ταλαιπωρίας καὶ ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ δημίου διηνεκῶς ἐσφάδαζον. Καὶ οἱ μὲν θνήσκοντες ἀπηλάσσοντο τέλος τῶν κινδύνων καὶ τῶν καθημερινῶν προσηλακισμῶν· ἄλλ' οἱ ἐπιζῶντες ὑπεβύλλοντο καθ' ἐκάστην εἰς μύριας δοκιμασίας καὶ καταδρομάς. Ἐβλεπον πολλάκις ἀρπαζόμενα ἐκ τῆς ἀγκάλης αὐτῶν ὑπὸ λάγνων διοικητῶν τὰ φίλτατα αὐτῶν καὶ προσφιλέστατα ὄντα, τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας, τοὺς νεανίσκους καὶ τὰς παρθένους. Ἐβλεπον ἐν ὀδύνῃ συρομένας εἰς τὴν ἀτιμίαν τὰς συζύγους καὶ τὰς ἀδελφάς. Ἦκουον τῶν εἰς θάνατον ἀπαγομένων συζύγων καὶ ἀδελφῶν τοὺς θρόνους καὶ τὰς οἰμωγὰς. Ἐβλεπον τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν βεβηλωμένας, τὴν θρησκείαν τῶν ὑβρίζομένην, τοὺς τάφους τῶν προγόνων ἀνα-

σκαιτομένους, τὰ σχολεία των κλειόμενα και κρημιζόμενα, τὰ τέκνα των διωκόμενα και φυλακιζόμενα, τὰς περιουσίας των ἀρπαζόμενες και δημευόμενες. Και ταῦτα πάντα και πολλὰ πλείονα ὑφίσταντο καρτερικῶς ἐπὶ ἔτη μακρὰ, και ὁ βοηθῶν οὐδεὶς.

Ἡ πίστις ἐνισχύει.

Ἐν τοιαύτῃ εὐρισκόμενοι ἀπογνώσει, και οὐδαιμόθεν ἀνακείμεντοι χειρὰ βοθηίας, ἔστρεφον δαικρύβεκτα ἄμματα πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἐλέους. Ἐχοντες πίστιν σταθερὰν πρὸς τὸν πανίσχυρον τῶν ἀδικουμένων προστάτην ἐξηγήρησαν κατὰ τὴν ιστορικὴν και ἀξιολογημένην ταύτην ἡμέραν, και ἔθραυσαν τὰ πολυχρόνια δεσμὰ τῆς ἀφραγῆτου δουλείας. Ἀλλὰ πῶς κατωρθώθη τὸ μέγα τοῦτο και τεράστιον γεγονός; Αἱ συνθηκαι και περιστάσεις, ὅφ' ἂς διατέλει τότε ἡ ἀνίσχυρος ἡμῶν πατρις και ὁ πανίσχυρος ἐχθρὸς καθίστων τὸ ἐπιτευχέν ἔργον ἀνέλπιστον και ἀνθρωπίνως σχεδὸν ἀδύνατον. Πῶς λοιπὸν ἐπετελέσθη; Ἀκούσατε και θαυμάσατε.

Ἡ τῶς αἰχμαλώτος και σιδηροδέσμιος τλήμων Ἑλλάς ἐξεγείρεται ὡς ἀπὸ ληθάργου βαθέως, διαρρηγνύει τὰ δεσμὰ, ὀρθοῦται ὡς γίγας και δράττεται τῶν ὅπλων. Ἐπὶ τὴν ἀμαχον τοῦ Θεοῦ προστασίαν, και ἐπὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος πεποιθὴς, σκιπίζει στενωφεῶς; σάλπισισμα ἐθνεγεργίας.

Καλλίτερα μιὰς ὥρας ἐλεύθερη ζωῆ, παρὰ σαράντα χρόνια σκλαδιὰ και φυλακία.

Τὶ σ' ὠφελεῖ κτάν ζήσης και εἶσαι στὴ σκλαδιὰ; στοχάσου πῶς δὲ ψαίνουν καθ' ὥρα στὴ φωτιὰ.

Τονίζει παιζικ ἐλευθερίας.

Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστην τὴν ἀγίαν, για τῆς πατριδος τὴν ἐλευθερίαν.

και συγκαλεῖ τὰ πανταχοῦ ἐσκορπισμένα και καταδυναστευόμενα αὐτῆς τέκνα εἰς συνασπισμὸν και πάλιν γιγαντώδη. Ἐξοπλίζει αὐτὰ κατὰ τὸ ἐνόν, ἐκλέγει τοὺς ἀρχηγούς, ἐνθαρρύνει αὐτοὺς και πρὸς ἀγῶνας παρρημῆ, και ἐμπνέει αὐτοῖς πίστιν εἰς τὸν Θεὸν ἀκράδαντον και ἐλπίδα σωτηριώδη. Ἐντεῦθεν ἀρχεται ὁ δεινὸς και φοικαλέος ἀγών. Ἀγών ἀμείλικτος και πεισματώδης και ἡ ἐκθασίς αὐτοῦ πάντη ἀδηλος και κινδυνώδης. Ἀγών κυρίως τῆς πίστεως κατὰ τῆς ἀπιστίας, τοῦ ἀνθρωπισμοῦ κατὰ τῆς βερβαρότητας, τοῦ σταυροῦ κατὰ τῆς ἡμισελήνου. Ἀγών ἐνὶ λόγῳ περὶ ὑπάρξεως και σωτηρίας, ἡ παντελοῦς δουλωσύνης και ἐξοντώσεως. αὐτὸ Κύριε σῶσον δὴ, αὐτὸ Κύριε εὐδῶσον δὴ! ἡ σύμπαν τὸ ἔθνος τρέμον ἐβόα.

Ἡ ἀνδρεία τῶν ἐξεγεροθέντων.

Τοιοῦτον ἀνισον και φοικώδη ἀναλαζόντες ἀγῶνα αἱ γενναῖοι ἡμῶν πρόγονοι, εἰς κίσσον τοῦ-

τον ἡγαγον πέραι τῆ τοῦ παναλλοῦς Θεοῦ δυνάμει και τῆ ἐνούση αὐτοῖς ἀνδρεία και τόλμη. Ὁρμῶν πρὸς τὰς μάχαις ἀκράτητοι και ἐνθουσιώδεις. Αἱ συμπλοκαὶ διεδεχοντο τὰς συμπλοκάς, και αἱ ἐκ τοῦ συστάδην μάχαι τὰς ἐκ τοῦ ἀφανοῦς; αἱ ἐφοδοὶ τὰς διὰ λόγγης ἀντεπιθέσεις. Οἱ τῶς φαινόμενοι δειλοὶ και ἐπτοημένοι ὡς ἐκ τῆς μακρῆς δουλείας και τυραννίας καθίστανται ἀπτόητοι και θαρραλλεοὶ; οἱ πρῶν ἀμαχοι και πεφοβισμένοι, παύστανται ἤδη ἐπιδεξιοὶ μαχητὰ και βιφακίνδυνοι. Και λοιπὸν παρατάσσονται εὐτόλμως πρὸς ἐχθροὺς πανισχύρους και τῶς ἀκαταγωνίστους. Ἀλλὰ τίνες και πόσοι; πρὸς τίνες και πόσους; Ὀλίγοι πρὸς πολλούς, ἀδύνατοι πρὸς ισχυρούς, και ἀσπλοὶ σχεδὸν πρὸς πανόπλους. Και ὅμως παρὰ προσδοκίαν νικῶσιν ὀλίγοι τοὺς μυριοπληθεῖς και οἱ πολέμοιο ἀπειροὶ τοὺς ἐμπειροπολέμους. Και ἰδοὺ πῶς. Ἐπιτίθενται ἀκατάσχετοι κατὰ τῶν ἐχθρῶν, συγκρούονται πρὸς αὐτοὺς λυσσασδῶς; ἐπὶ χρόνον μακρόν, ἐπὶ μῆνας πολλούς, ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα; ὑποχωροῦσι πολλαίκις, καμπτόμενοι ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν πολεμίων, ἐπανέρχονται ὀρμητικώτεροι, πίπτουσι τετραχυματισμένοι, ἐγείρονται αἰμόφυρτοι, ἀνασυντάσσονται ἐν τάχει και συσπειρῶνται, ἐντείνουσι τὰς ἑαυτῶν δυνάμεις, ἐγκρατεροῦσιν ἐν τῆ ἀνίσῳ πάλη, και ἐπὶ τέλους νικῶσι τὸν ἐχθρὸν και κηρύσσονται ἐλεύθεροι. Ἴδοὺ τὸ μέγα γεγονός, ἐκπληττων ἀμα και συγκινοῦν.

Χ. Κ. Μακρῆς Δρ Θ. και Ἱατρικῆς

Ο ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ ΜΟΥ

Στὸ μνημα σου θέρῳ ὅταν πιθάνης μιὰ μεγάλη κατάρτα να σου δῶσω τὰ τροπάρια ποῦ σου ἴπανε οἱ παππάδες με δύο λόγια δικὰ μου ν' ἀκουῶσω !! . Και κτίνες ταῖς δύο πῆχες ποῦ θὰ κλείσουν τ' ἀμαρτωλό σου τὸ κορμί τ' ἀφωρεσμένο τὰ ψεύτικὰ σου μάτια και τὰ πλάνα ἐκεῖ τὸ στόμα τὸ σκουλικισμένο, τέτοια μεγάλη κατάρτα θὲ να δῶσω ὅπου τὸ χῶμα σου και κείθ θὲ να ταράξη ἀπ' τὸ πολὺ του φόβο και τρομάρα. τὸ λείψανό σου ἀπόσω θὰ πεταξῆ και τότε βιστικὸι μαυροκοράκοι τὸ κορμί σου πεινασμένο θὲ να τρώνε τ' ἀναθεματισμένα σκρόπια κοκκαλά σου. θὰ τρακκίζουν τὰ δόντια τῶν σκυλιῶν Κ' ἔτσι θὲ να χαθῆς, ἀπὸ τῆ γῆ ποῦ ζοῦμε να μὴν ὑπάρχεις πλεῖα ἀφωρεσμένη ἀπιστη, ψεύτρα, πλάνα, και κακούργα ψυχή ἀπὸ τὸ Πλάστη κολασμένη !!!...

Ζάκυνθος Ἀγγελος Σαλοῦτσῆς.



ΒΡΟΧΑΙ ΚΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ

Ἐν θέμα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐξετάζει πρό τινος ὁ διευθυντῆς τοῦ ἀστεροσκοπεῖου τῆς Βοῦρξ, Ἀββᾶς Μορὲ, εἰς τὴν παρισινὴν «Πρωϊαν». Ποῦ ὀφείλονται αἱ συνεχεῖς βροχαὶ και αἱ ἐκ τούτων πλημμύραι.

Ἀληθῆς ἐπιστήμη λέγει ὁ Γάλλος σοφός, εἶνε ἐκείνη, ἣτις ἀνέρχεται εἰς τὰς αἰτίας και εἰς τοὺς νόμους τῶν διαφόρων φαινομένων και ἡ ὁποία διὰ τοῦτο προλέγει τὰ πάντα. Ἡ δὲ μετεωρολογία δὲν εἶνε τοιαύτη ποσῶς.

Ὅταν ἡ βροχὴ πίπτῃ, ἔχομεν δικαίωμα να ἐρωτήσωμεν πόθεν προέρχεται

Προφανῶς ἀπὸ τὰ νέφη, ἀλλὰ τὰ νέφη πόθεν προέρχονται;

Και ἐν παιδίον ἀκόμη θὰ ἀπήντη εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐπιλέγει ὁ σοφὸς διευθυντῆς

— Τὰ νέφη προέρχονται ἀπὸ γνωστότατον φαινόμενον ἦτοι ἀπὸ τὴν ἐξάτμισον τῶν ὀκεανῶν.

— Και ἡ ἐξάτμισις αὐτῆ, διατὶ γίνεται; ἐρωτᾷ — Διότι ὁ ἥλιος θερμαίνει διαρκῶς ἐν μέρος τῆς γῆνιης σφαιρας.

Ἡ αἰτία λοιπὸν τῶν βροχῶν κατ' αὐτὸν ἀπομένει πάντοτε εἰς τὸν ἥλιον. Και ἐὰν παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ βροχὴ αὐξάνει εἰς ἐποχὰς τινὰς δυνάμεθα να ἐρωτήσωμεν μήπως τὸ τοιοῦτον προέρχεται ἀπὸ τυχούσαν ἑπερβλικὴν θέρμανσιν τοῦ ἡλίου;

Ἴδοὺ νέα θεωρία, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιστήμη δὲν ἀνεγνωρίζει

Οἱ ἀρχαῖοι ἀστρονόμοι ἐφαντάζοντο πάντοτε ὅτι ὁ ἥλιος ἀπέστελλεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν αὐτὴν θερμαντικὴν δύναμιν

Ἢδὴ ἀπὸ τὸ 1900 διὰ τοῦ συγγράμματος τὸ «Πρόβλημα τοῦ Ἡλίου» και δι' ἄλλων ἐκθέσεων του εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἥλιος εἶνε ἐμμετάβλητον ἀστρον Ἡ ζωὴ τοῦ ἡλίου παρουσιάζει τῷ ὄντι διαβαθμίσεις ὁμοίας με τὰς παρουσιαζόμενας εἰς τοὺς ἄλλους ἀστῆρας.

Κατὰ 11 και 1/2 ἔτη ὁ ἥλιος ὀμοιάζων με ἑστίαν οὐδηρουρογῶ δέχεται νέα ὀλικὰ. Ἡ καῦσις ἐπιταχύνεται. Τὰ στοιχεῖα ἤδη ἀεριοῶδη εἰς συνήθη κατῴσιασιν διαλύονται ἐπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἑπερβολικῆς θερμότητος.

Ἀλλὰ φοβεραὶ κατεγίδες ἀνατρέποσι τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἡλίου.

Ἐνεκα ὅλων τούτων συμβαίνουσι αἱ προεξοχαὶ αἱ γιγαντώδεις φλόγες, ἐκ τῶν ὁποίων τινὲς φθάνουσι τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν σελήνην, και αἱ ὁποῖαι καταλαμβάνουσι σχεδὸν ὅλην τὴν ἡλιακὴν ἐπιφάνειαν.

Τότε λαμβάνουν χώραν φοβεραὶ ἐκκυρσοκρο-

τήσεις εἰς τὰς ὁποίας ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἢ πολὺ μακρονοὶ θεαταί.

Ταῦτοχρόνος ὁ ἀριθμὸς τῶν κηλίδων αὐξάνει, και τὰ φαινόμενα αὐτὰ ἀντὶ να μᾶς ἀναγγείλωσιν, ὅπως ἄλλοτε ἐνομίζετο, στιγμιαίαν ἔξαμιν τοῦ ἡλίου τοῦναντίον ἀποτελοῦσι τὴν ἐνδειξιν ὑψώσεως θερμοκρασίας.

Ἐν τούτοις ἡ περίοδος αὐτῆ τῶν ἐνδεκάμιου ἐτῶν δὲν ἀποτελεῖ παρὰ τὸν μέσον δρον.

Ἐχομεν συνεχεῖς παρατηρήσεις ἀπὸ τὸ 1610, ἀλλ' αἱ περίοδοι εἶνε διάφοροι και ὡς πρὸς τὴν ἔντασιν και ὡς πρὸς τὸν χρόνον.

Ἐν τούτοις τὸ ἐξῆς εἶνε ὀρισμένος κανὼν Ὅτι δύο συνήθεις περίοδοι ἀκολουθοῦνται ἐπὸ περιόδου δράσεως μεγαλειτέρας.

Τοιοτοτρόπως αἱ μέγισται κηλίδες παρατηρήθησαν κατὰ τὸ 1837, 1848, 1860, 1870, 1884, 1894, και 1906.

Ἐν γένει αἱ ἡλιακαὶ δονήσεις αἱ γενόμεναι κατὰ τὰ ἐνδεκα ἔτη δὲν ὀμοιάζουσι Παρατηρεῖται ὅμως ὅτι ἀνὰ 33 ἔτη ὁ ἥλιος πάσχει ἐξ ἑπερβολικοῦ πυρετοῦ.

Μήπως ἀρὰ γε ὅλ' αὐτὰ ἔχουν σχέσηιν με τὰς παρατηρουμένας ἐπὶ τῆς γῆς ξηρασίας και πλημμύρας;

Εἶνε γνωστὸν εἰς τὰς χώρας τοῦ Ἰσημερινοῦ ὅτι αἱ περίοδοι τῶν βροχῶν και τῆς ξηρασίας ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς κηλίδας τοῦ ἡλίου

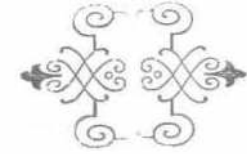
Ἐπίσης δὲ τοῦτο παρατηρεῖται και εἰς ἄλλας χώρας, ἰδίως εἰς τὰς ἑδριοκομένας πλησίον θαλασσίων ρευμάτων. Ἢδὴ εἶνε παρατηρημένον ὅτι αἱ πλημμύραι τῆς Γαλλίας συμβαίνουσι κατὰ σχετικὰς ἡλιακὰς περιόδους

Ἀπὸ τὸ 1903 ἔκαμε μελέτας ἐπὶ τοῦ κλίματος τῶν Παρισίων και ἀνεῦρεν, ὅτι ἡ ἐξόγκωσις τῶν ἡλιακῶν κηλίδων, ἡ ἐπελθοῦσα κατὰ τὸ 1837 ἔφερε τὰ ἀποτελέσματά της κατὰ τὸ 1843, ἡ δὲ ἐξόγκωσις ἡ ἐπελθοῦσα κατὰ τὸ 1873 ἔφερε τὰ ἀποτελέσματά της κατὰ τὸ 1878.

Δυνάμει αὐτῶν τῶν ὀπολογοισμῶν ἐξηγεῖται και τὰς ἐπελθοῦσας μεγάλας βροχὰς εἰς τὴν Γαλλίαν και τὴν ἐξ αὐτῶν πλημμύραν, εἶνε δὲ τῆς ἰδέας ὅτι αὐταὶ θὰ ἐπανέλθωσι κατὰ τὸ 1911, 1912 και 1913.

Αὐτὸν τ' ἡν κύκλον τῶν 35 ἐτῶν τὸν συναντῶμεν ἐπίσης και εἰς τὴν περίοδον τῆς ξηρασίας

Ὅλη ἡ γῆνιη ἐπιστήμη ἐπὶ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν μεταβολῶν τοῦ ἡλίου και ἡ μελέτη τούτου θὰ λύσῃ μίαν ἡμέραν και τὰ προβλήματα τῆς μετεωρολογίας.





ΟΙ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΑΓΩΝΕΣ

Ἡ παρέλασις τῶν Ἀθλητῶν, ὧν προαγεῖται ὁ γνωστός ὀλυμπιονίκης μαραθωνοδρόμος Λούης.

## “ΜΗ ΜΟΥ ΤΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ ΤΑΡΑΤΤΕ,,

Ἡ ἄλωσις τῶν Συρακουσῶν ὑπῆρξεν ἀπρόοπτος καὶ αἰφνιδιαία, διότι οἱ Συρακοῦσιοι ἐπαπαυόμενοι εἰς τὴν δεινὴν τοῦ πολιορκητοῦ των Μαρκέλλου ἀμνησίαν καὶ τὸ δαιμόνιον τοῦ σοφοῦ Ἀρχιμήδους πνεῦμα, ἠμέλησαν τὰ τῆς ἀμύνης καὶ φρουρᾶς τῆς πλουσίας Σικελικῆς μητροπόλεως. Ὁ Ῥωμαῖος πολιορκητὴς μὴ δυνάμενος διὰ τῶν ὥωμαϊκῶν του λεγεῶνων νὰ κατατροπώσῃ τὰς ἐφευρέσεις τοῦ εὐφροεστάτου Ἀρχιμήδους, ὅστις πλεῖσθ' ὅσα μηχανήματα ἐπένοησε πρὸς ἀπόκρουσίν των, κατατρομάξας ἰδίως ὅταν εἶδε τὸν στόλον του καύομενον διὰ τοῦ πυριφλεβοῦς ἡλίου τοῦ ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως ἔξακοντιζομένου διὰ τῶν κοίλων κατόπτρων τοῦ σοφοῦ ἀνδρός, κατέφυγεν εἰς τὴν πανουργίαν καὶ τὴν κατάλληλον στιγμήν καταδοκῶν ἐπιπίπτει κατὰ τῆς ἀφυλάκτου πόλεως.

Παρ' ὅλην ὅμως τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ κατακτητοῦ διαταγὴν νὰ μὴ κακοποιηθῇ ποσῶς ὁ Ἀρχιμήδης, ὁ σοφὸς γέρον, ὁ ἐν μελέταις καὶ συγγραφαῖς ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη διατρέχων, φρονεῖται ὑπὸ ἀγρίου στρατιώτου ἐν αὐτῷ τῷ σπονδαστηρίῳ του, καθ' ἣν στιγμήν ἦτο βεβυθισμένος εἰς τὰς μελέτας του. Ἴδον θάνατος ἄξιος ἀληθῶς τοῦ μεγαλοφυῶς τούτου πνεύματος. Μὴ γνωρίζων τὴν αἰφνιδιαίαν τῆς πατρίδος του ἄλωσιν, οὐδεμίαν προσοχὴν δίδων εἰς τὸν ἐν τῇ

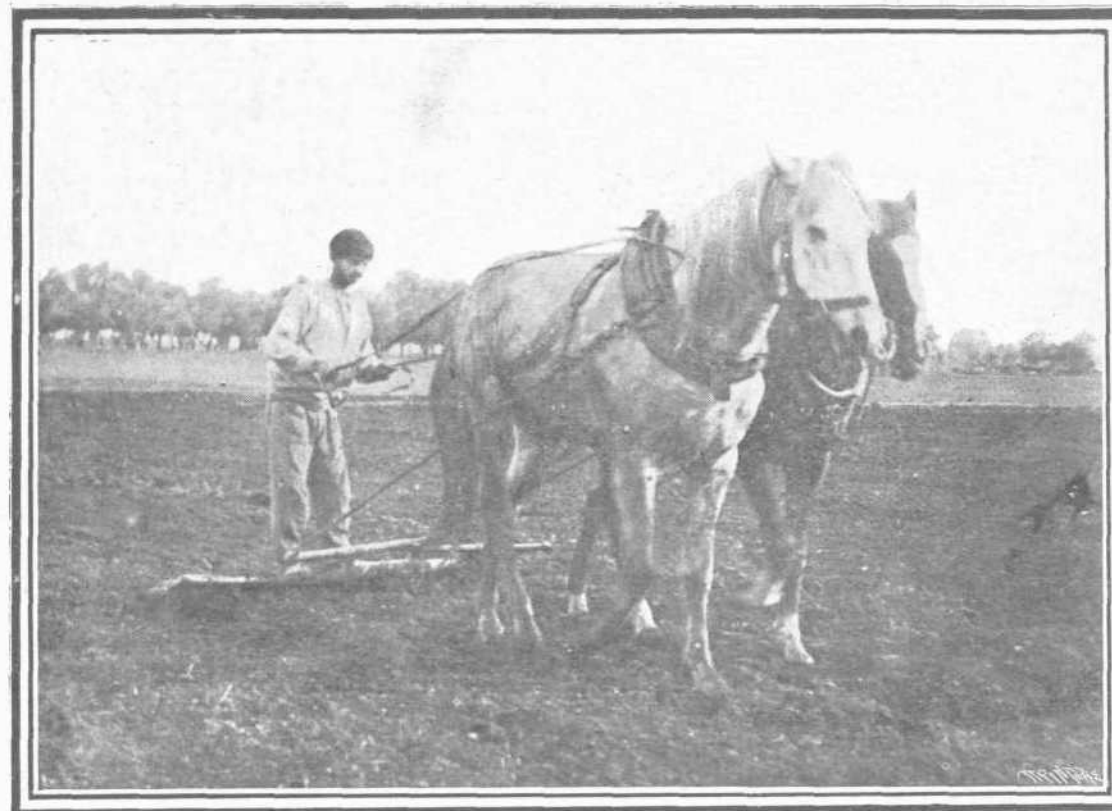
πόλει θόρυβον, μὴ πτοηθεὶς, ὑπὸ τῆς κλαγγῆς τῶν ἐν τῷ προδρόμῳ του ὥωμαϊκῶν δοράτων καὶ μόνον τίς εἶδε εἰς ποῖον τῆς ἐπιστήμης μυστήριον τὸν νοῦν προσέχων, «Μὴ μου τοὺς κύκλους τάραττε» ἀνακράζει πρὸς τὸν στρατιώτην. Ἀλλ' οὗτος ἐξερεθισθεὶς ὑπὸ τῆς ἀπαθείας τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς περιφρονησεῶς του πρὸς τὴν ἰσχὴν καὶ τὴν ζωὴν, τὸν φονεύει.

Ὁ Ἀρχιμήδης ἦτο ὁ διασημώτατος τῆς ἀρχαιότητος μαθηματικὸς καὶ εἰς τῶν ἐξοχωτάτων ἐν τῷ κόσμῳ ἐπιστημόνων. Αἱ μελέται του, ἐφαρμογαί, ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις ἐν τοῖς ἀνωτέροις μαθηματικοῖς, τῇ ἀστρονομίᾳ καὶ τῇ ἐφηροσομένη μηχανικῇ ὑπῆρξαν τοιαῦτα ὥστε νὰ καταστήσῃ μνησώδη τὰ περὶ αὐτοῦ ἐξιστορούμενα.

Ἐνωρίτατα ἐπιδείξας τὴν ἰδιοφυίαν του νεοαρότατος μετέβη εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα παρὰ τῷ μεγάλῳ μαθηματικῷ Εὐκλείδῃ καὶ τῷ Σαμίῳ Κόνωνι ἐμνήθη ἐν τῇ ὑψηλῇ ταύτῃ ἐπιστήμῃ.

Ἀμα εἰς Συρακούσας ἐπιστρέψας, κατεσκεύασε κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ἰέρωνος διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἀρχίου τεράστιον πλοῖον, μνησώδες διὰ τὴν πολυτέλειαν καὶ τὸ μέγεθος, πραγματικὸν θαῦμα τῆς μηχανικῆς διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Πρὸς καθέλκυστον τοῦ πελωρίου ἐκείνου



ΤΟ ΣΒΑΡΙΣΜΑ

(Φωτογρ. κ. Κωνσταντινίδου)

σκάφους ἐφεῦρε τὴν ἕλικα. Αἰὰ τοῦ πλοίου δὲ τούτου μεταβὰς εἰς Ἀλεξάνδρειαν παρὰ τῷ Πτολεμαίῳ, πρὸς ὃν ἐδόθη ὡς δῶρον τὸ σκάφος ὑπὸ τοῦ Ἰέρωνος, ἐπενόησε τὴν καλονομένην κ ο χ λ ί α ν ἀντλίαν, χάριν τῆς κανονικῆς ἐκ τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ ἀρδεύσεως καὶ ἀποξηράσεως τῶν ἐκ τῆς πλημμύρας τοῦ Νείλου σχηματιζομένων ἐλῶν. Ἐκεῖ δὲ λέγεται ὅτι κατὰ πρῶτον ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν Ἐρατοσθένη τὸ περιβόητον περὶ βοῶν τοῦ ἡλίου πρόβλημα του, συγγράμας περὶ τούτου τὸ βιβλίον Β ο ε ι κ ὸ ν π ρ ὀ β λ η μ α.

Ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου του διέτριψεν ἐν Συρακούσαις, ὅπου κατὰ τὴν πολιορκίαν, ὡς προείπομεν, ἐπέδειξεν ἄκραν εὐφυίαν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς μηχανικῆς. Ἐκ τῶν μεγαλειτέρων τοῦ Ἀρχιμήδους ἐφευρέσεων εἶνε ἡ τῶν μ ο χ λ ὶ ὶ ν, ὧν τὴν ἀξίαν κατανοήσας ἐξέφρασε πληρέστατα διὰ τοῦ περιλαλήτου ρητοῦ «Δός μοι πᾶ σὼ καὶ χαριστίωνι τὰν γὰρ κινήσω». Ἐλυσε τὸ θεώρημα τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητος τοῦ τριγώνου, τὸ τοῦ τετραγωνισμοῦ τῆς παραβολῆς καὶ τῶν καταμετρήσεων τοῦ κύκλου. Ἐπενόησε τὸν ἀ σ τ ρ ο λ ὀ γ ο ν, ἦτοι σύμπλεγμα ἐμφαίνον τὴν σχετικὴν θέσιν καὶ τάξιν τῶν πλανητῶν. Ἐφεῦρε τὴν ἑδραυλικὴν ἀντλίαν, τὴν τροχαλίαν καὶ τὸν κοχλίαν. Ἀνεκάλυψε τὸ περὶ σφαίρας καὶ κυλίνδρου θεώρημα, τὴν σχέσιν τοῦ βάρους τῶν σωμάτων πρὸς τὸ βῆρος τοῦ ἐκτοπιζομένου ὕδατος ἐν ᾧ καταβυθίζονται κτλ.

Περὶ τῆς τελευταίας ταύτης ἀνακαλύψεως διηγοῦνται καὶ τὸ ἑξῆς :

Ὁ Ἰέρων κατεσκεύασεν παρὰ τινι χρυσοκόφῳ στέφανον χρυσοῦν, θέλων δὲ νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὄντως ὁ χρυσοῦς ἦτο ἀμιγῆς, χωρὶς ὅμως ν' ἀναλθῇ ὁ στέφανος, ἀνέθηκε τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῷ Ἀρχιμήδῃ. Οὗτος διαρκῶς περὶ τούτου σκεπτόμενος καὶ ἡμέραν τινα εὐρισκόμενος ἐν τῷ λουτρῷ του, ἀναπηδᾷ καὶ γυμνὸς ἐξελεθὼν εἰς τὰς ὁδοὺς κραυγάζει «Ἐὕρηκα, εὕρηκα!»

Οἱ συμπολιταὶ του εἰς τὸ θέαμα τοῦτο ἐνόμισαν ὅτι ὁ σοφὸς των ἐτρελλάθη. Καὶ ὅμως ὁ ἐνθουσιώδης οὗτος λάτρης τῆς ἐπιστήμης εἶχεν εὑρεῖ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματός του. τυχαίως αἰσθανθεὶς ἑαυτὸν ἐλαφρότερον ἅμα τῇ καταβυθίσει του ἐν τῷ λουτρῷ, ἐξ οὗ καὶ συνεπέστερον, ὅτι «πᾶν σῶμα βυθιζόμενον ἐν τῷ ὕδατι ἀποβάλλει μέρος τοῦ ἰδίου βάρους, τόσον ὅσον τὸ βῆρος τοῦ μετατοπιζομένου ὕδατος»

Μετὰ τὴν ἀπεχθὴν δολοφονίαν τοῦ Ἀρχιμήδους, οἱ Συρακοῦσιοι παρὰ τὴν τόσην ἐκ τῆς πανωλεθρίας των ὀδύνην ἐκίδευσαν μεγαλοπρεπῶς τὸν μέγαν συμπολίτην των ἔμπροσθεν μῦς τῶν πύλων τῆς πόλεως, χαράζαντες ἐπὶ τοῦ τέφρου του σφαῖραν ἐν κυλίνδρῳ, καθ' ἣν ἐπιθυμίαν ζῶν ἐτι ἐξεδήλωσε, μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ προμνημονευθέντος θεωρήματος.

ΟΙ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΑΓΩΝΕΣ

(Βλ. εικ. σελ. 300)

Ἡ δύναμις τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἄπαξ ἐτι κατεδείχθη, διὰ τῆς διοργανώσεως ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ τῶν Πανελληνίων καὶ Παναιγυπτίων Ἀγῶνων. Ἡ συγκέντρωσις τῶν χιλιάδων ὁμογενῶν ἐπὶ κεφαλῆς ἐχόντων τὸν Σεπτὸν Πατριάρχην, ἡ ἀφιξίς τοῦ Κεδίβου ἐν μέσῳ τιμητικῆς Ἰλῆς Ἀράβων σωματοφυλάκων, ἡ παρέλασις τῶν σχολείων μετ' τὴν Ἑλληνικὴν φιλαρμονικὴν ἐπὶ κεφαλῆς, ἡ ἐπακολουθήσασα παρέλασις τῶν εὐσταλῶν ἀθλητῶν μετ' τὸν περιώνυμον φουστανελλοφόρον Λούνην, τὸν γνωστὸν Μακρθωνοδρόμον Ὀλυμπιονίκην καὶ τὰς ἄλλας δακρυστεφεῖς ἀθλητικὰς μαζ δόξας, τὸν Γεωργαντᾶν, τὸν Δωρίζαν κ.λ.π. ὁ ἔθνικὸς ἡμῶν ὕμνος, οἱ παιζνές καὶ ἰαχαὶ τοῦ πλήθους, ἀπετέλεσαν ἀλησμόνητον ἑορτήν, μεστὴν συγκινήσεων, ἀνκρηπίσασαν τὰ ἔθνικα ἡμῶν ἰδεώδη, παρὰ τῷ ὁμογενεῖ λαῷ τῆς χώρας τῶν Πτολεμαίων.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὸ μυστηριώδες ἀγγεῖον.

Τὸ προκείμενον παίγνιον εἶναι παλαιόν, τοῦ δεκάτου ἐγδύτου αἰῶνος, ἴσως δὲ καὶ παλαιότερον. Πρόκειται περὶ τῶν μυστηριωδῶν, λεγο-



μένων, ἀγγείων, πηλίνων δοχείων τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ οἴνου, τὰ ὅποια μάλιστα ἐστόλιζον μέχρι πρό τινας καὶ τὰς αἰθούσας τῶν παλαιῶν ἀρχόντων, ἰδίᾳ εἰς τὰς νήσους.

Τὰ ἀγγεῖα ταῦτα κατεσκευάζοντο οὕτως, ὥστε ἅμα ἤθελέ τις νὰ χύσῃ εἰς προτεινόμενον ποτήριον ἐκ τοῦ περιεχομένου ἐν αὐτῷ ὕδατος ἢ οἴνου, τὸ ὑγρὸν ἔρρεεν ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ ὑπαρχουσῶν ὀπῶν εἰς τὸ ἐδάφος, ἐνῶ ἂν ἔκκαμνε τοῦτο εἰς ἐκ τῶν μεμνημένων εἰς τὸ μυστικόν, ἔθετε τὸ ράμφος τοῦ δοχείου Α ἐν τῷ στόματί του, ἔκλειε διὰ τοῦ δακτύλου τὸ ἄνοιγμα Β καὶ εἰσπνέων, ἐρόφα τὸ ὑγρὸν Ε, ὑπερ οὕτως ἀνείρχεται διὰ τῆς τετραπημένης λαβῆς τοῦ δοχείου

εἰς τὸ περιλαίμιον αὐτοῦ, ὑπερ ὡσαύτως διετέλει ἐν συγκυνησιῶν μεσῶ τῆς λαβῆς ἢ τοῦ ράμφους.

Τὰ ἀγγεῖα ταῦτα κατεσκευάζοντο διαφόρων σχημάτων πλέον ἢ ἥττον εὐσχημῶν, ὡς τὰ παρατιθέμενα καὶ διεσκέδαζον τοὺς περιεργούς.

Φ II

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Αἱ ἀσθενεῖαι τῆς κεφαλῆς

Πολλὰκις διάφοροι νόσοι, ὡς φλακίαι, τριχοφῆγος, πιτυρίς, ἐκζέματα, φλογώσεις, πληγαί, σπυρίαι καὶ τὰ τοιαῦτα παρουσιάζονται ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας, χωρὶς νὰ δυνάμεθα νὰ ἀνακαλύψωμεν τὴν αἰτίαν καὶ δὴ ὡς ἀπὸ τρίποδος συνήθως ἀπορρινόμεθα ὅτι εἶναι συνέπειαι ἐγκεφαλικῆς ἀδυναμίας, ἢ δερματικῆς καταστάσεως, συνέπειαι κίχουμίας ὀργανισμοῦ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀνακριβέστατον τοῦτο.

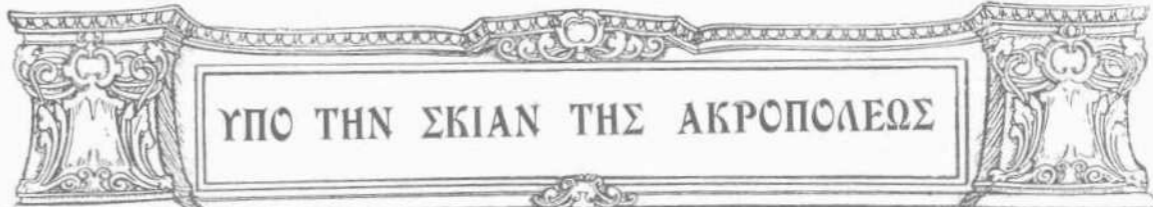
Ὁ τριχοφῆγος ἢ πιτυρίς καὶ ἄλλαι μικροβιολογικαὶ νόσοι τῆς κεφαλῆς προέρχονται ἢ ἐκ μεταδόσεως τοῦ μικροβίου ἐξ ἄλλης πασχούσης κεφαλῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ὕδατι περιεχομένων μνηρυθίων, δι' οὗ καθ' ἑκάστην πλύνοντες τὴν κεφαλὴν Λοιπὸν ἀποφεύγετε ἐρωμένους τὴν χρῆσιν κτενίων καὶ περιούθιδων μεταχειριζομένων ἐν τοῖς κουρείοις καὶ ὑπὸ ἄλλων καὶ μὴ λούεσθε μετὰ ψυχροῦ ὕδατος, καθόσον ἐξατμιζομένου τοῦ ὕδατος διακμίνουσι ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς κεφαλῆς παντὸς εἴδους μικροβίων καὶ δὴ νοσηρῶν, ὅποταν ἰδίως τύχη νὰ εἶναι παλαιὸν τὸ ὕδωρ, ὡς ἐν πολλοῖς κουρείοις συμβαίνει.

ΖΑΝ ΜΩΡΕΑΣ

Χαρὰς ἴσθ' γῆ τοῦ γέννησε αὐτὸ τὸ μεγαλεῖο  
Ὅπου φτερούγισε μακρὰν, μακρὰν εἰς ξένας  
|χώρας  
Γέκνον σὺ τῆς Ἑλλάδος μας, ποιητικὸ μνη-  
|μεῖο  
Ἐένους! εἰς ξένην. . . πέρασες τὰς τελευταίας  
|ῶρας

Στὴν ξενιτεῖά τὸν τελευταῖό σου παλμὸ  
Γιατὶ γιατὶ ν' ἀφήσης  
Τὴν τελευταίαν σου στιγμὴν τὸ ὕστερόν σου  
|γέλοιον  
Ἐστὸν τάφον τὴν πατρίδα σου ποτὲ μὴ λησμο-  
|νήσης  
Τὸ μεγαλεῖον τοῦ παντός, τοῦ κόσμου τὸ εὐ-  
|αγγέλιον...

Σοφία Οἰκονομιῶν



ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΚΙΑΝ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ὅταν ὁ Γάλλιος εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον του, διέταξεν ἀξιωματικὸν τινα νὰ μεταβῇ πρὸς ἀναζήτησιν τῆς Μνασιδικῆς. Ἦθελε πρὶν ἢ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπὸ σέψιν ἀπόφασίν του νὰ τὴν ἐπανίδη, ἵνα ἐμβαθύνῃ εἰς τὸν χαρακτήρα τῆς καὶ δοκιμάσῃ τὸν χαρακτήρα τῆς θυγατρὸς τοῦ Πολυκλείτου.

Καθ' ὃν χρόνον ἐδίδο τὰς ἀδηγίας του τῷ ἀνήγγειλον ὅτι προσεβίβη τῆς ἐξ εὐγενῶν πολιτῶν Ἀθηναίων ἐζήτει ἀκρόασιν.

Ὁ Γάλλιος ἐγνώριζεν ἤδη διὰ τῶν κατασκόπων του τί οὗτοι ἐζήτουν. Ὡς πάντες οἱ προηγούμενοι διοικηταὶ εἶχεν ἐπιβαρύνει διὰ φόρων τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἀπεγύμνου χάριν τῆς Ρώμης, ὄλων τῶν ἀθανάτων ἀριστουργημάτων. Πολὺ δὲ περισσότερον ἐξερέθιζε τὴν ὑπερηφάνειαν τῶν Ἀθηναίων ἢ ἀπόλεια τῶν ἀριστουργημάτων τῆς τέχνης ἢ ἡ ἐπαύξεισις τῆς ἀθλιότητος τῶν. Ἐπειδὴ ἤμας ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἢ ἀντιδημοτικότης τοῦ διοικητοῦ ὑπῆρξεν ἐπιφροσὸς ἔκρινε φρόνιμον νὰ θέσῃ μέτρον εἰς τὰς φορολογίας του. Ἀκριβῶς δὲ ἵνα ἐξευμενίσῃ τοὺς Ἕλληνας ὑπεσχέθη διὰ τὰ προσεχῆ Διονύσια ἑορτὰς μεγαλοπρεπεῖς. Καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἑορτάζον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν γενναιοδώριαν τοῦ ἀνθυπάτου. Ἀλλ' αἱ διαθέσεις τῶν ἠλλαξαν, ἐπὶ τῇ εἰδήσει ὅτι ἡ Ρώμη ἀπῆτει πρὸς διακόσμησιν τοῦ Παλατινοῦ τὸ ἀγαλμα τῆς Βραχυρωνεῖας Ἀρτέμιδος, τὸ ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ἀριστοῦργημα τοῦ Πραξιτέλους. Ἀναμφιβόλως θὰ εἶχον τὴν ἀξίωσιν μετέπειτα καὶ τὰς ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεσείως ζωγραφίας τοῦ Πολυγνώτου νὰ ἀφαιρέσωσι. Καὶ οὕτω ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἐκομίζοντο μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν πᾶν ὅ,τι ἀπετέλει τὴν δόξαν τῶν.

Τι λοιπὸν ἤθελεν ἀπομειναι τοῖς Ἕλλησιν, ἂν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἐστεροῦντο καὶ τῶν ἀριστουργημάτων αὐτῶν; Ἀπεφασίσθη ἔθεν νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ διοικητῇ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἀποσπῆθῃ ἢ μεταφορᾶ τῆς Ἀρτέμιδος τοῦ Πραξιτέλου. Ὁ δὲ Γάλλιος μαθὼν ἤδη ἐκ τῶν κατασκόπων του τὸ διάδημα τοῦτο εἶχε σκοπὸν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς Ἀθηναίους ἀφίπων αὐτοῖς τὴν θεᾶν τῶν Ἀἴφνης ἔκαμιν ἄλλην ἀπόφασιν. Ἐκ τῆς Μνασιδικῆς θὰ ἐζηρᾶτο ἡ λύσις.

Ἐν τῷ τοιοῦτῳ συνδυασμῷ διέβλεπε τριπλοῦν τὸ κέρδος. Ἐν πρώτοις γενναιοδώρια τις πρὸς μίαν γυναῖκα ἦτο προτιμωτέρα καὶ ὀλιγώτερον κινδυνώδης ἢ ἡ κωταφάνης ὑποχώρησις

εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς προσήλυκου ἐπίσης τὴν εὐνοίαν τῆς Μνασιδικῆς καὶ τέλος καθιστῶν ταύτην δημοφιλεῖ, ἤθελεν ἐξυπηρετήσῃ θραδύτερον τοὺς μυστικούς δικλογισμούς του.

—Παραγγείλατε εἰς τοὺς καλοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους νὰ μὲ ἀναμείνωσιν, εἶπε.

Καί, ἵνα κατευνάσῃ τὴν ἀνυπομονησίαν ἐξ ἧς κατετρώχετο, καθεσθεις ἔγραψε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

α Μάρκος Αἰνεῖας Νοβάτος Γάλλιος τῷ Λευκίῳ Αἰνεῖᾳ Σενέκα.

Χαίρειν,

«Ἀδελφί μοι, προσφιλέστατε. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιστολῇ μου δὲν σοὶ ἀπέκρουσα πόσον οἱ Ἕλληες μὲ καθιστῶσιν ἔμφροτιν. Ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἐρεθισμὸς ἦτο τοιοῦτος, ὥστε ἠγαγκάσθη ἀποσιγῆναι νὰ ἐγκαταλείψω τὴν Κόρινθον διὰ νὰ ἐπαγρυπνῶ ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς Ἀθηναίους. Πρὸς τοῦτοις ἀνάγκη πᾶσα ἵνα μετριάσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ θεῖου ἡμῶν Αὐτοκράτορος ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Θὰ διεκινδύνεον ἀντὶ ἐνὸς τεμαχίου μαρμάρου νὰ διεγείρω ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ σοβαρὰς διαταράξεις. Ἄλλως τε ἐγγώρια ἐν Ἀθήναις νεορὸν τινα γλύπτην, τὸν ἐκ Πάρον Ἀπολλωνίδην, οὗτις τὸ τάλατον εἶπε ὁμοίον τῷ τοῦ Πραξιτέλου καὶ τοῦ Σκόπα. Τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων του θέλουσι πλουτίσι τὸ Παλατίνον, φρονιίδι μου.

«Ἐλπίζω διὰ αἱ δυσαρίσκειαι αὐταὶ εἶνε παροδικαί. Κοί ἐσοφίσθη πρὸς πλήρη κατευνασμόν, ἰδίαν τινὰ ἦε καὶ οὐ θέλει θανατοῖσι τὴν εὐφροίαν καὶ ἦεις μοὶ φαίνεται ἀλάνθαστος. Ἀνεκάλυφα ἐνισαῦθα νιανίσκην τινά, ὠραίαν ὡς ἡ Ἥβη καὶ ἁγίην ὡς Ἐσιάδα. Μνασιδικῇ διορίζεται, κόρη ὀνομαστοῦ τινος Ἀστυνόμου ἐν Ἀ-



Ὁ Ἅγιος Παῦλος

θήναις και Ῥωμαίων πόλιν Οὐδεμία δ' ἀμφιβολία  
ὅτι δὲν θέλει φέρει τιμὴν εἰς τὸν οἶκόν μας. Ὅθεν, ἂν  
δὲν ἔχεις τι νὰ μοὶ παρατηρήσῃς — δίδει γνωρίζεις πόσον  
ἐκτιμῶ τὰ ἀσθῆματά σου — σκέπτομαι νὰ ἀνταλλάξω  
μετ' αὐτῆς δακτύλιον ἁρραβῶνα. Μὴ βραδύνεις νὰ μοὶ  
γνωστοποιήσῃς τὰς ἐπὶ τούτου σκέψεις σου, φίλτατε  
Σενίκα, καὶ εἶθε νὰ ἔχῃς καλῶς.»

Μόλις ἐτελείωσε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἤρ-  
ξατο βαδίζων κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, ἀνυπο-  
μῶνας ἀναμένων τὴν Μνασιδίκην. Ἄλλ' ὁ ἐν-  
τεταλμένος ἀξιωματικὸς ἤρχει παραδόξως πως.  
Ὁ Γάλλιος ἐταράσσεται ἐξ ὀργῆς καὶ ἀνησυχίας  
ἄμα.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἐνεργάνη τέλος.

Ἦτο μόνος καὶ μὲ ὕψος ἀμήχανον.

— Δουπόν, Πούπλιε, οὕτως ἐκτελεῖς τὰς  
διαταγὰς μου; Δὲν σοὺ ἐζήτησα νὰ μοὶ φέρεις  
τὴν νεάνιδα;

Ὁ ἀξιωματικὸς ἀπεκρίθη διὰ φωνῆς περι-  
φρούου:

— Φοβοῦμαι ὅτι σὰς ἐπλάνησαν. Οὐδεὶς  
γνωρίζει τὴν κόρην τοῦ Πολυκλείτου Μνασιδί-  
κην. Μετέβην εἰς τὸ Κερκμικόν, ἠρώτησα ὄλους  
τοὺς φύλακας τῆς συνοικίας, ἀλλ' εἰς οὐδέναι  
εἶνε γνωστά τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα.

— Μὰ τὴν Πολυδεύκην, ἀνέκραζεν ὀργι-  
σμένος ὁ Γάλλιος, αὐτὸς ὁ φαῦλος μὲ ἐνέπαιζεν.  
Ἄλλ' ἐγὼ θὰ τὴν ἐπανεύρω. Ὅσω δι' αὐτόν,  
ὀρκίζομαι εἰς τὸν Ἡρακλέα, θὰ γείνη ὅ,τι ἀπυ-  
φασίση τὸ μῖσός μου.

Καὶ ἐκ τῆς ὀργῆς του ἔθραυσε τὰς κηρίους  
πινακίδας του.

Ἐνῶ δ' ἀπεσύρετο ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ἐφώ-  
ναξεν:

— Ἐπιτροπὴ ἐξ Ἀθηναίων περιμένει ἐν τῷ  
προδόμῳ. Εἶπέ τους ὅτι σήμερον δὲν εἰμπο-  
ρῶ νὰ τοὺς δεχθῶ. Ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς  
ἐπισκέψεώς των, γνωρίζω περὶ τίνος πρόκειται.  
Εἶπέ τους ὅτι περιττὸν εἶνε νὰ μ' ἐνοχλῶσιν. Αἱ  
θελήσεις τοῦ θεοῦ ἡμῶν αὐτοκράτορος εἶνε σε-  
βασταί. Ἡ Ἄρτεμις τοῦ Πραξιτέλους θὰ με-  
τατεθῇ ἐν τῷ Παλατίῳ. Διὰ τὴν θεάν των  
τοῦτο περιποιεῖ τιμὴν, δι' ἣν ἄς ὑπερηφα-  
νεύονται.

## V

## Ο ΕΚ ΤΑΡΣΟΥ ΠΑΥΛΟΣ ΕΝ Τῷ ΑΡΕΙῶ ΠΑΓῶ

«Ἐχεις μίαν Ψυχὴν.»

Παράδοξοι λόγοι, ἀκαταπαύστως ἐπανερχό-  
μενοι ἐν τῷ πνεύματι τῆς Δαμάριδος. Μία  
ψυχὴ. Λέξεις πολλάκις λεχθεῖσα ἐνώπιόν της  
καὶ ἀνεμιμνήσκειτο ὅτι οὐχὶ ἔπαξ εἶδεν ἐπὶ ἀγ-  
γείων τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐρμοῦ, ζυγίζοντος ἐπὶ  
μικρῶν ζυγῶν ἀνθρωπίδικα, εἰκονίζοντα ψυχὰς.  
Εἶχε μάθει ὅτι αἱ ψυχὰς ἐνεργάζοντο ἐνώπιον  
στογῶν κριτῶν· ἀλλ' οὐδέποτε ἐσκέφθη ὅτι μία



Οἱ διερμηνεῖς ἐπολιόρουν τοὺς ξένους  
ἐπιδοκίπτας.

νεάνις ἠδύνατο ἐξ αὐτῆς ν' ἀντλήσῃ τὴν ἐλ-  
πίδα ἢ αὐτὸν τὸν φόβον. Καὶ κατ' ἀρχὰς εἶ-  
χεν ἀκούσει τσακίς νὰ περιβάλλωσι δι' ἐμπαιγ-  
μῶν τὸν Μίωνα, τὸν Αἰακὸν καὶ τὸν Ραδάμν-  
θιν (\*), οἱ φιλόσοφοι φίλοι τοῦ Τρυφαίνους, ὥστε  
ἤρχισε καὶ αὐτὴ νὰ μὴ τοὺς πιστεύῃ πλέον.  
Ἡ γνώσις τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ δι' αὐτὴν  
ἦτο ἐν τοιαύτῃ ἀμφιβολίᾳ, ὥστε δυσκόλως ἤ-  
θελε δυνηθῆ νὰ κατανοήσῃ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ  
ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ Ἄδῃ κατέληγον,  
διὰ τὴν ἀπόφασιν τῶ κριτῶν. Μάταιον λοιπὸν  
τῇ ἐφάνη νὰ σκέπτεται περὶ τούτου. Ἐν δὲ  
μόνον ἔκρινεν ἀναγκαῖον. Νὰ προκαλέσῃ διὰ  
συνεχῶν ἀναθημάτων καὶ τῆς πιστῆς ἐκπλη-  
ρώσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων της, τὴν  
προστασίαν τῶν Θεῶν. Μήπως εἶχε λησμονή-  
σει καθήκοντι; Ὅχι. Ἦτο πεπεισμένη περὶ  
τούτου, καὶ ὅμως ἐν τῷ πνεύματι της ἐδοκί-  
μαζε ποῖαν τινα ἀνησυχίαν καὶ ἀγωνίαν ἐν τῇ  
ψυχῇ, ἣν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ.

«Ἐχεις μίαν ψυχὴν.»

Προδήλιος ἡ τελευταία αὕτη λέξις, ἐν τῷ  
πνεύματι τοῦ γέροντος, εἶχε νέαν τινα ἔννοιαν.  
Ἡ ἔννοια ὅμως αὕτη ἦτο ἄγνωστος δι' αὐτήν.  
Διατί δὲ νὰ πιστεύῃ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐγκλείῃ  
παρήγορον τινα ἀλήθειαν καὶ ἐλευθερωτικὴν;  
Παράδοξος καὶ μυστηριώδης γέρον! Δὲν ἠδύ-  
νατο ν' ἀποδιώξῃ τὴν μορφήν του, τὴν σχεδὸν  
τρομακτικὴν καὶ ὅμως ἐλκυστικὴν! Ἐλκυσ-

(\*) Τρεῖς κριταὶ τοῦ Ἄδου.

σαν, διατί; Λόγω τῆς ἀπειλητικῆς τῶν ὀφθαλ-  
μῶν του φλογός; ἢ ἐξ αἰτίας τῆς γλυκυτάτης  
φωνῆς του;

Ἐπὶ δύο ἡμέρας δὲν ἔπαυσε στρεφόμενη περὶ  
τὴν μοναδικὴν ταύτην σκέψιν, ὅπως τὰ μετα-  
γωγικὰ ζῶα, τὰ ὑποχρεωμένα νὰ στρέφονται  
ἀπὸ πρῶτας μέχρι ἐσπέρας περὶξ ἀοράτου πη-  
γῆς ἢ ἀντλήσουσιν τὸ διαυγές ὕδωρ. Ἄλλ' ἡ  
ἐργασία αὕτη δὲν ὑπῆξε ματαία. Καὶ ἐκ τῆς πη-  
γῆς ἢ ἡ Δάμαρις ἠγνῶει ἀκόμη τὰ διαυγῆ ὕδα-  
τα, ἐντὸς ὀλίγου ἐμελλε ν' ἀναπηδήσῃ εἰς  
τὸ φῶς.

Τὴν πρῶτην τῆς τρίτης ἡμέρας ἡ Δάμαρις  
καταπεπονημένη τὸ πνεῦμα, ἀπεφάσισε νὰ  
ὑπάγῃ πρὸς συνάντησιν τῆς Παννουχίδος.

Διέσχισε λοιπὸν τὴν ἀγορὰν, ἐλαφρῶ βήματι.  
Ἦτο ἡ ὥρα καθ' ἣν οἱ πωληταὶ ἔφερον εἰς τὴν  
πόλιν τὰ λαχανικά, τὰς ὀπώρας καὶ τὰ ἄνθη.  
Ἐκ τῶν κήπων, ποτισμένων ἀκόμη ἐκ τῆς συ-  
κτερινῆς δρόσου, ἀνείρχεται γλυκεῖα εὐωδία. Καὶ  
ἡ εὐθυμία ὄλων αὐτῶν τῶν πραγμάτων μετεδί-  
δεται εἰς τὴν καρδίαν τῆς νεάνιδος, ἣν κατηύ-  
γαζε τὸ ὑγιεῖς τῶν ἀγρῶν φῶς. Αἱ ποικίλαι  
φωναὶ τῶν μικροπωλητῶν ἀσυνειδήτως τῇ ἀνε-  
πόλουν τὰς εὐώδεις φυτείας, τὰς βοσκὰς ὅπου  
αἱ αἴγες περιεφέροντο, ἐκεῖ πέραν, εἰς τὰς κλι-  
τῆς τοῦ Λυκαθητοῦ καὶ τοὺς μελαγχολικοὺς  
ἐλαιῶνας ἐπὶ τῶν κατωφερειῶν τῶν βραχυδῶν  
λόφων, ὅσθεν ἡ κυκνὴ θάλασσα ἐφαίνετο.

— Κυπραῖκα κοροῦδικ! . . . Σῦκα ἀπὸ τὴν  
Καρίαν! . . . Μέλι, ὄρατὸ μέλι τοῦ Ὑμηττοῦ!  
. . . Στρεῖδια Χιώτικα, πολὺ φρέσκα!

Ὅλοι οἱ ἐκλεκτοὶ θησαυροὶ τῆς Ἑλλάδος,  
πᾶν ὅ,τι καθίστα τὸσον ὠραίας, τὸσον γλυκείας  
τὰς νήσους αἵτινες ἐσθένοντο, μακρὰν εἰς τὸ  
κυανοῦν φῶς, πολὺ μακρὰν, πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς  
Ἀσίας, διεφηνίζοντο διὰ θελητικῶν ἐπιθέτων  
ὑπὸ τῶν ἡχηρῶν φωνῶν τῶν ἐμπόρων.

Ἡ ἐλπίς ἴπτατο εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν. Ὁ  
ἥλιος ἦτο πλέον θερμὸς. Τὰ πλήθη ἤρχισαν  
συναθροόμενα ὑπὸ τὴν σκιάν των στοῶν. Εἰς τὸ  
μέσον των πλατειῶν ὅπου ὁ καυστικὸς ἥλιος  
διεχέετο, οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ σταθῇ ἐκτὸς των  
ξενων, οἵτινες ἐν ἐκτάσει ἔμενον πρὸ των μνη-  
μείων, των ἐνδόξων ἀγαλμάτων καὶ των ναῶν.  
Οἱ δὲ διερμηνεῖς καὶ ὄδηγοι τοὺς ἐπολιόρουν  
διὰ των ὀχληρῶν ἐπεξεγήσεών των.

— Ἄ Ἐκλαμπρότατε Ῥωμαῖε ἵπποτα, πλού-  
σιε πολίτα τῆς Φοινίκης, θέλεις νὰ σὲ ὀδηγήσω  
καὶ σοὺ δεῖξω ἀντὶ μικρῆς ἀμοιβῆς, τὸν ναὸν  
τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὅπου θὰ ἴδῃς ἕνα θῶρακα  
κατασκευασμένον ἀπὸ ὄνου ἵππου; Ὅθ' ἀνέλ-  
θωμεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὅπου ἐντὸς τοῦ ναοῦ  
τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς ὑπάρχει ἀρχαῖος θρό-  
νος, ἔργον τοῦ Δαιδάλου, δυνάμενος νὰ κλειεῖ.  
Ἐκεῖ θὰ ἴδῃς ἐπὶ ἀσπίδος μίαν προσωπογρα-  
φίαν τοῦ ἰδίου περιφήμου καλλιτέχνου. Ὑπάρ-  
χει ἀκόμη ὁ θῶραξ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ περσικοῦ

ἱππικοῦ, τοῦ Μασσιστίου, εἰς τὰς Πλαταιὰς  
πεσῶντος, καθὼς καὶ ἡ σπάθη τοῦ Μαρδονίου.»

Ὁ μεγαλοπρεπὴς ὄγκος τῆς Ἀκροπόλεως,  
κυριαρχῶν ὄλου τούτου τοῦ πίνακος, εἴλκυε  
πρὸ παντός τὰ βλέμματα ὄλων. Ὁ Παρθενίων  
ἦτο τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐν ὄλῃ τῇ δόξῃ του.  
Τὰ μάρμαρα ἐφαίνοντο ὡς λαμβάνοντα ζωὴν  
ἐκ τῆς γεννωμένης θερμότητος. Πράγμα τι κι-  
νούμενον, περιδινούμενον, αἰθέριον, ὡς ὁ ἀσπί-  
ρων ἀἴρ' ἠὲ περὶξ φλογός τινος, περιέβαλλε τὸν  
θεῖον βράχον. Ὅθ' ἔλεγέ τις ὅτι τὰ ἀθάνατα  
αὐτὰ σχήματα ἐμελλον νὰ διαλυθῶσιν ἐν τῷ  
ἀπείρῳ. Τὰ πάντα ἐφαίνοντο ὡς ἐμψυχούμενα  
διὰ τοῦ αὐτοῦ ρυθμοῦ. Ἄνθρωποι καὶ ἄψυχα  
πράγματα τὴν αὐτὴν ζωὴν ζῶντα. Αὐτὸ τοῦτο  
τὸ ἄστυ τοῦ Φειδίου καὶ τοῦ Περικλέους, αἰ-  
ποτε νεάζον, ἀφυπνιζόμενον ἐν τῇ ἀνοιξίᾳ. Καὶ  
οἱ ξένοι διετέλουν ἄφωνοι πρὸ τοῦ τοσοῦτου  
κάλους.

Ἡ Δάμαρις μετ' εὐφροσύνης παρηκολούθει  
τὰς ἐκπλήξεις των περιηγητῶν καὶ τὰ τεχνά-  
σματα των διερμηνεῶν.

Εἰς Σύριος δεικνύων διὰ τῆς χειρὸς του πλη-  
θος συνηγμένον εἰς γωνίαν τινα τῆς ἀγορᾶς,  
παρὰ τὴν Ποικίλλην Στοάν, ἠρώτησε:

— Ποιὸς εἶνε ὁ ἄνθρωπος αὐτός, μὲ τὰς  
ἀγρίας τρίχας, ὡς ὁ Βορέας καὶ ἄσχημος ὡς  
Ἄτλας, ὅστις ἐπισύρει τόσον τὴν προσοχὴν των  
διαβατῶν;

— Αὐτός, ἀπεκρίθη ὁ ὄδηγός, εἶνε ἕνας ἰου-  
δαῖος σοφιστής. Εἶνε τώρα ὀλίγαι, ἡμέραι,  
ὅπου τὸν βλέπει κνεῖς πανταχοῦ, χειρονομούντα  
καὶ ρητορεύοντα, οἱ δὲ ἄνθρωποι τρέχουν πλη-  
σίον του ὅπως τὰ μικρὰ πουλάκια, γύρο μίαν  
κουβάγιας. Ὀνομάζεται, ὡς λέγουν, ὁ Παῦλος  
ἀπὸ τὴν Ταρσόν.

(Ἀκολουθεῖ.)

## Η ΦΥΤΟΦΑΓΙΑ

Ὁ Καθηγητὴς Κάρολος Νόοργτεν διακρίνει  
δύο εἶδη φυτοφαγίας· τὴν σχετικὴν καὶ τὴν ἀ-  
πόλυτον.

Ἡ πρώτη δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἡ διαίτα ἄ-  
νευ κρέατος. Οἱ ὄπαδοί της δηλοῦσι ἀλέγονσι  
μόνον ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ τὸ  
φρονεῦθ' ἐν ζῶντι εἴτε τετραπόδον, εἴτε πτηνὸν ἢ  
καὶ ἰχθυὸς εἶνε, πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ βλά τὰ ἐκ τοῦ  
κρέατος ἐξαγόμενα, ὡς μαργαρίνην, πηκτὴν,  
ζωμὸν κρέατος κλπ· τοῦναντίον δὲ τρώγουσι  
πολὴν εὐχαρίστως τὰ προϊόντα ἐκ ζῶντων ζῶων,  
γάλα, τυρόν, βοῦτυρον κλπ. Οἱ τοιοῦτοι κατὰ  
τὸν Νόοργτεν καταχρηστικῶς λέγονται φυτοφά-  
γοι, ἢ δὲ διαίτα αὕτη ἀπαρτίζεται συγχρότητα εἰς  
τὰς τροπικὰς χώρας, ὅπου ὡς ἐκ των κλιματο-  
λογικῶν συνθηκῶν ἡ διατήρησις τοῦ κρέατος ἔ-

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 7

στω και δι' ὀλίγας ὥρας εἶνε πολὺ δύσκολος, πρὸ πάντων εἰς τὰς χώρας μὲ πυκνὸν πληθυσμὸν ὅπως αἱ Ἰνδίαι.

Τὴν δίαιταν ταύτην δὲν ἐπικρίνει ὁ κ Νόορτεν, ὅπως κἀμνεὶ διὰ τὴν καθαρῶς φυτοφαγικήν. Ὁ μέσος ὄρος τῶν λευκοματωειδῶν τροφῶν τὰς ὁποίας καταναλίσκουσι οἱ τοιοῦτοι ἡμιφυτοφάγοι εἶνε 1 1/2 λίτρα γάλακτος, ἡ ἕως 6 ἀγὰ καὶ 50 δράμα τρυσοῦ εἰς ἕκαστον γεῦμα. Αἱ τροφαὶ αὗται περιέχουσι περὶ τὰ 100 γραμ. λευκοματωειδὸς οὐσίας, τὸ ὅποτον ὁ Νοορτεν θεωρεῖ ἐλαρκέστατον διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς θρέψεως καὶ ἀφομοιώσεως Τὴν δίαιταν δὲ ταύτην οὐκ ἔχει καθηγητὴς καὶ διὰ τὸ εὐθὺνὸν αὐτῆς καὶ πρὸ πάντων διὰ τοὺς ὁργανισμοὺς οἱ ὁποῖοι δυσκόλως χωνεύουσιν. Ἐν πάσῃ ὁμοίᾳ περιπτώσει πρέπει νὰ παρακολοιθῆται ἢ ἐπίδρασις τῆς διαίτης ταύτης ἐπὶ τοῦ ὁργανισμοῦ διότι ἐπάρχουσι ὁργανισμοὶ οἱ ὁποῖοι ἐπὶ δεκαετίας κρυφαγοῦν, καὶ χάνουσι οὐσιωδῶς ἅμα τοὺς ἀπαγορεύει ὁ ἰατρός τὸ κρέας. Ἐνεκα τούτου λέγει ὁ Νόορτεν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν μίαν γενικὴν ἀρχὴν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὠφελιμότητα ἢ μὴ τῆς τοιαύτης διαίτης.

Πολὺν δυσμενέστερον ἐκφράζεται ὁ καθηγητὴς κατὰ τῆς δευτέρας, τῆς ἀπολύτου φυτοφαγίας. ἢ ὁποία ἀποκλείει καὶ τὰ προϊόντα ἐκ τῶν ζῶντων ζώων Ἐάν ἐξετάσωμεν θεωρητικῶς τὸ ζήτημα, εὐρίσκομεν εἰς τὰ φυτὰ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ζωὴν οὐστανικά, δηλ. ἄνθρακα, ἅλιος καὶ λευκοματωειδὸς οὐσίας. Ἐν τῇ πραγματικότητι ὁμοίως ἐπάρχει ὁ ἐξῆς κίνδυνος.

Αἱ φυτικά τροφαὶ περιλαμβάνουν μόλις 10 ο/ο λεύκωμα. Καὶ ἂν λοιπὸν περιορίσωμεν τὸ πρὸς ζωὴν ἀναγκαῖον ποσὸν λευκώματος εἰς 70 μόνον γραμμ. ἔχομεν ἀνάγκην νὰ καταναλώσωμεν 700 γραμ. φυτικῶν οὐσιῶν, αἱ ὁποῖα μόλις εἰς 1800 γραμ. λαχανικῶν περιέχονται, ἢτοι μετὰ τῶν ἄλλων πρὸς μαγείρευμα οὐστανικῶν ἐν ποσὸν τριῶν χιλιogram.

Τὸ τεράστιον τοῦτο ποσὸν τροφῆς ἀναγκάζει φυσικῶς τὸν στόμαχον νὰ ἐδρυνθῆ καὶ προσθέτει εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὰ ἔντερα πολὺν μεγὰ καθήκοντα, εἰς τὰ ὁποῖα μόνον ὑγιέστατα ὄργανα δύναται νὰ ἀνθέξουν.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἢ ἐπίδρασις τῆς τοιαύτης διαίτης δὲν εἶνε ἐνδεργειακή. Ὁ ὁργανισμὸς ἀναγκάζεται νὰ λάβῃ ἐξ ἰδίων τὰ ἐλλείποντα οὐστανικά καὶ ἐλέγχεται ταχέως ἢ ἰσχυραῖς, τὸ μόνον καλὸν ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης διαίτης καὶ τοῦτο διὰ τοὺς πολυπόρκους, ἐννοεῖται.

Οἱ ἀρχαῖοι θεωροῦντες τοὺς περιττοὺς ἀριθμοὺς ὡς εὐνοϊκοὺς, τὸν 7ον ἀριθμὸν, ὅστις ἄλλως τε παρίσται καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν τότε γνωστῶν ἀστρονομικῶν πλανητῶν, ἐσέβοντο ἰδιαίτερον καὶ ἐξετίμων. Διετήρουν δὲ αὐτὸν ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς τελεταῖς, κατὰ τὰς ὁποίας ἀήγειρον 7 βωμοὺς καὶ ἐθυσίαζον 7 θύματα. Ὁ δὲ νομομαθὴς Παῦλος λέγει, ὅτι τὸ παιδίον γίνεταί τέλειον κατὰ τὸν ἑβδομον αὐτοῦ μῆνα, καὶ ὅτι ἢ λογικὴ τῶν ἀριθμῶν φαίνεται ἀποδεικνύουσα τοῦτο. Ὁ δὲ Μεντεσκέ, ὁ μεγάλος γάλλος οὐρογράφος, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐρρασιζόμεθα τὸ γεγονός τοῦτο προσετίθει:

Εἶναι παράδοξον νὰ κριθῆ τις τοιαῦτα πράγματα ἐπὶ τῆς λογικῆς τῶν ἀριθμῶν τοῦ Πυθαγόρα, καθόσον ὁ φιλόσοφος οὗτος ὄντως ἐχορῆγει σημαντικὴν θέσιν εἰς τὸν 7ο κοινότητα, εἰς τὸ ὅσον ὡστε ὁ Κικέρων ἐν τῷ δράματι τοῦ Σκηπίωνος λέγει κατὰ λέξιν «οὐδὲν σχεδὸν ἐπάρχει οὗτος ὁ ἀριθμὸς νὰ μὴ ἀποτελεῖ τὸν κόμβον».

Οἱ ἀρχαῖοι διήρουν τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ 7ετῆς περιόδους ἢ ἄλλως τε ἦσαν τὰ θαύματά των καὶ 7 οἱ σοφοὶ των Οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπέστελλον 7 νέους ἵνα καταβροχθισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου. Ἐπὶ πόλεις διαφιλονείκουν ὅτι ἐκάστη τούτων ἔδωκε τὴν ζωὴν εἰς τὸν Ὀμηρον.

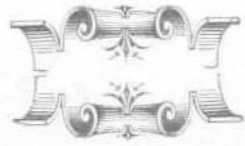
Ἐν τῇ Ῥώμῃ τῇ ἐπιτάλῳ, ἐνομίζετο, ὅτι ἢ Στὶξ ἐποίει ἐπιτάκις τὸν γῦρον τοῦ Ἄδου, ὃν ὁ Βεργήμιος εἶχε διαιρέσει εἰς ἐπὶ διαμερίσματα Ἐνδὲ τῷ ἱπποδρομίῳ ὁ νικητὴς τοῦ ἄρου το ῥομίον εθεωρεῖτο ἐκείνος, ὅστις ἐπιτάκις ἦθελε καμεὶ τὸν γῦρον τοῦ ὄριον ὅπου ἐνασιτίθεντο ἐπὶ δελφῆρας καὶ ἐπὶ ὠά.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων παρὰ τοῖς ἑβραίοις καὶ ἀργότερον παρὰ τοῖς χριστιανοῖς ὁ ἀριθμὸς 7 εἶχε λάβει χαρακτηριστὴν ἰσχύον. Δὲν εἶναι δὲ πιθανὸν ὅτι Ἀρχαῖοι καὶ Ἰερῶνοι ἐγνώριζον τὴν ἑβδομάδα ἐξ 7 ἡμερῶν ἀποτελουμένην, ἢν ἐπίσης ἠγνόουν οἱ Ἕλληες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, ἐν ᾧ τοῦναντίον οἱ ἑβραῖοι ἐγνώριζον τὴν διαίρεσιν ταύτην.

Οὕτως ἐκ τῶν πρώτων γραμμῶν τῆς Ἁγίας γραφῆς βλέπομεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔλλασε τὸν κόσμον εἰς 7 ἡμέρας ἢ δὲ ἑβδόμη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, τὸ Σάββατον, ἐθεωρεῖτο παρὰ τῷ λαῷ τούτῳ ὡς ἢ ἡμέρα ἀναπαύσεως.

Ἐν τῇ Σιντικῇ Κλασικῇ Βιβλῳ, καλουμένην Τ-Κιγγ ἀναγιγνώσκουσι: Οἱ Ἀρχαῖοι βασιλεῖς τῆς ἑβδόμης ἡμέρας, καλουμένην μεγάλην ἡμέραν, ἐκλείου τὰς πόδας τῶν οἰκιῶν. Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ ταύτην δὲν εἰσῆλθοντο ἐμπορικῶς, τὰ δὲ δικαστήρια δὲν ἐργάζοντο Οὕτως εἶχε τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἐκ τούτου συμπεραίνεται ὅτι οἱ Σινταῖ ἐσέβοντο τὸ Σάββατον ἀπαράλακτως ὅπως οἱ Ἰουδαῖοι.

Φ. Ν. Ε.



Τὸ ἑβδομον ἔτος ἀφιερῶτο εἰς τὴν ἀνάπαινον τῆς Γῆς αἱ δὲ ἐπὶ ἑβδομάδες τῶν 7 ἐτῶν προηγουμένων τοῦ Ἰωβιλαίου, ὅπερ ἐσωρτάζετο κατὰ πενήκοντα ἔτη.

Ἀπὸ τοῦ Πάσαχα, τῆς μεγάλης Ἰουδαϊκῆς ἐορτῆς μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς ἐπῆυγον 7 ἑβδομάδες.

Ἡ παλαιὰ διαθήκη κἀμνεὶ λόγον περὶ 7 παχέων ἀγγελῶν καὶ 7 ἰσχυῶν, σχετικῶς πρὸς τὰς 7 πληγὰς τῆς Αἰγύπτου.

Οἱ φίλοι τοῦ Ἰωβ προσέφερον θυσίαν ἐξ 7 ἀγγελῶν καὶ 7 Κριῶν, ὁ δὲ Ἀβραάμ ἐδωρῆσαιο τῷ Ἀβιμιλλῆ 7 ἄμνοὺς πρὸς θυσίαν Διὰ τὴν πτώσιν τῶν τειχῶν τῆς Ἰερουζαλῆμ 7 ἐβδουμάδες ἐποιήσαντο 7 ἀκρῶς τὸν γῦρον τῶν τειχῶν αὐτῆς. Ὁ δὲ Δαυὶδ ἐν τῇ μεταφορᾷ τῆς Κιβωτοῦ θυσιάσει ἐπὶ θύματα. Γνωρίζομεν ἄλλως τε τὴν 7άφωτον λυχνίαν ἐν τοῖς ἀρχαίοις τοῖς καὶ τοὺς 7 ψαλμοὺς τῆς μετανοίας, ὁ δὲ ἀριθμὸς 7 δὲν ἦτο σεβαστὸς ἐν τῷ ὀνόματι Ἰεχωβάχ διότι περιέχει 7 γράμματα.

Οὕτως ἔνεκα τῶν προηγουμένων τούτων ὁ ἀριθμὸς οὗτος ὑπειοθῆεν ἐν τῇ χριστιανικῇ θρησκείᾳ ἔνθα τὰ πλεῖστα τῶν πραγμάτων αὐτῆς ἀριθμοῦνται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 7. Ἐπὶ εἰσὶν αἱ κυριώτεροι ἁμαρτίαι, ἐπὶ τὰ ἱερά, ἐπὶ τὰ δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐπὶ οἱ πόνοι τῆς Παναγίας.

Ὅτε δὲ ἅγιος Πέτρος ἠρώτησε τὸν Κύριόν του.

«Ὅποταν ὁ ἀδελφός μου ἁμαρτίσῃ κατ' ἐμοῦ ποσάκις πρέπει νὰ τὸν συγχωρήσω; Ὅδὲ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη.

«Δὲν σοὶ ἀπαντῶ μέχρις ἐπιτάκις, ἀλλὰ μέχρις 77 φορῶς ἐπιτάκις».

Ὁ ἀριθμὸς 7 ἦτο ἐπίσης ἐν χρήσει ὁποταν ἤθελον νὰ δηλώσουν ἀπροσδιώριστον ποσότητα. Ἐλεγον δὲ, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Routh «αὐτὸ εἶναι καλλίτερον παρὰ νὰ ἔχη τις 7 παιδιά» Τοῦτο δὲ ἐσημαίνει νὰ ἔχη τις μέγαν ἀριθμὸν παιδιῶν.

Κατὰ περίεργον συγκυρίαν ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκφράζεται καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ Νομολογίᾳ. Ὅστις εἶχε 7 παιδιά ἐδικαιοῦτο τῆς δωρεῆς διαπαιδαγωγῆσεως τοῦ ἐνὸς ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ἐπί τινα δὲ καιρὸν ἀπῆλασον παντὸς φόρου τὸν πατέρα 7 τέκνων. Ἐν δὲ τῇ σήμερον ὁ στρατιωτικὸς νόμος ἀπαλλάσσει διὰ τῆς ὑπηρεσίας τὸν πρεσβύτερον υἱὸν οἰκογενείας ἀποτελουμένης ἐξ 7 τέκνων.

«Πρὶν ἢ ὁμιλήσης στρέψον ἐπιτάκις τὴν γλῶσσαν σου» Λέγουσι οἱ Ἀραβες, ὅτινες ἐπίσης μεταχειρίζονται τὸν ἀριθμὸν 7.

Ὁ Μωάμεθ παραδέχεται 7 Οὐρανοῦς, οἱ δὲ κατοικοῦντες αὐτοὺς ἔχουσι πλεονεκτήματα καὶ παροχὰς βελτίους δὲ ἀνὰ ἑβδομήκοντα, ἐσθθέτουσι ὅτι κέκτηνται ἑβδομήκοντα φοροῦματα, ἑβδομήκοντα σκηνὰς καὶ ἑβδομήκοντα

χιλιάδας δούλους. Τὸ δὲ κοράνιον διατάσσει νηστείαν τὸν 7ον μῆνα τοῦ ἔτους. Ὅπως δὲ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Μάγοι Χαλδαῖοι, οἱ Μουσουλμάνοι πιστεύουσιν εἰς τὴν Κόλασιν, ἢν ὁ Μωάμεθ εἶχε διαιρέσει εἰς 7 ὁροφάς, διὰ τὴν καταικίαν τοσοῦτων εἰδῶν ἁμαρτωλῶν κτλ.

Τὰς πλείστας τῶν παραδόσεων τοῦ ἀριθμοῦ 7 ἀποδεχόμεθα καὶ ἡμεῖς σήμερον, σὺν τῇ προσθήκῃ ὅτι ἀποδεχόμεθα καὶ τὴν γαλὴν ἐπιτάκην κτλ.

Φ Π.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΩΡΕΑΣ

(Τοῦ ἐκ Παρισίων ἀνταποκριτοῦ μας)

Ὁ Ἰωάννης Μωρέας, ὁ δαιμονομαγῆς ποιητὴς ἀπέθανεν. Εὐγενὴς τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν καταγωγήν (υἱὸς τοῦ προέδρου τῶν Ἐφεσίων κ. Παπαδιαμαντοπούλου), ψυχὴ ἀθάνα καὶ ἀδαμάτινος, πεπρωτισμένη δι' ὄλων ἐκείνων τῶν μυστηρίων τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς, τὰ ὁποῖα καθίσταν αὐτὸν ἀγαπητὸν τοῖς πᾶσι. Ἐφθασε νέος, εἰκοσαετής, εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν, ὅπου ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 54 ἐτῶν, δαιμονομαγῆς ποιητὴς, ἀρχηγὸς κατ' ἀρχὰς τῆς ρομαντικῆς λεγομένης σχολῆς καὶ κατόπισιν ἀρχηγὸς τῆς συμβολικῆς. Συνέγραψε πλείστα θαυμάσια ἔργα, μετὰ τῶν ὁποίων Syrfos, Cantilènes, Pelerin passionné, καὶ τὰς Stances, δαιμονομαγῆς ποιητικῆς φαντασίας, ἐν τῷ προλόγῳ τῶν ὁποίων ἐξυμνεῖ τὰ κάλλη τῆς πατρίδος αὐτοῦ γῆς, διὰ φράσεων αἰνιγτικῶν προκαλοῦσι δάκρυα. Εἶναι ὁ εὐτυχὴς συγγραφεὺς τῆς Ἰφιγενείας ἢτις ἀνέγραψε τὸν Μωρέα, εἰς τὴν σειράν τῶν μεγαλειῶν τῆς ἐποχῆς μας ποιητῶν.

Ὡς Ἕλληες, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Κλάδου καὶ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν μισσηλιασμὸν τοῦ Πανᾶ, ὑπερήσκησε πάντοτε διὰ τῆς γλαφυρῆς αὐτοῦ γραφίδος τὰ δίκαια τῆς πατρίδος του.

Ἰδοὺ διατὶ πρέπει νὰ λυπήσῃ πάντα Ἕλληνα ὁ θάνατος τοῦ Μωρέα, ὅστις ἐτίμησε τὸ Ἕλληνικὸν ὄνομα.

Ἡ τύχη τῆς συνεδήσεως ἢν αἰσθάνομαι προέρχεται ἐκ τούτου. Πρὸ μηνὸς καὶ ἐπέκεινα, δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ κατακλιθῆ, ἢ Πατριᾶς τῶν Παρισίων, ἐν συνετετεύχε δῆθεν μετὰ τοῦ ποιητοῦ, ἔγραψεν ὅτι ὁ Μωρέας ἀπεφάνθη ὅτι δὲν εἶνε Ἕλληες καὶ ὅτι ἢ Ἕλληες δὲν τὸν ἐνδιαφέρει ποσῶς. Γνωρίζων τὸν φλογερὸν τοῦ ἀνδρὸς πατριωτισμὸν ἠπόρησα καὶ ἰταράχην; ἀθῶραι δὲ ἔπεμψα εἰς τὸν Μωρέαν ἀνοικτὴν ἐπιστολήν, δημοσιονθεῖσαν εἰς τὰ Παρισιαῖα φύλλα, δι' ἢς ἐκάκισον τὴν ἀλλαγὴν τῶν φρονημάτων αὐτοῦ. Ἡ συνέντευξις ἐκείνη ἦτο φρονετικὸν ἐπίσημον τῆς ἐπιπορῆς τῆς Πατρίδος.

Ἐν δὲ συμπλήρω τὸ πρὸς τὴν αὐτοῦ δοθέντι πρόμηνῶν ἐξεφώνησε λόγον μιστῶν Ἕλληνικῶν ἀσθημάτων.

Τὸν Μωρέαν ἠσθενοῦντα ἐπισκίπτοντο καθ' ἐκαστὴν δι' ὑψηλὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἢ Γαλλικὴ πρωτεύουσα ἐν τοῖς γράμμασι, τοῖς ἐπιστήμασι, ταῖς τέχναις, τῇ πολιτικῇ. Ὁ Claretie εὐρισκόμενος ἐν Ἀθήναις ἐφ' ἡμέρῃ ἀνθῆ Ἕλληνικὰ καὶ ὁ Μωρέας ἐδάκρυον ἐκ χαρᾶς. Αἱ Γαλλικαὶ Ἐφημερίδες πληροῦσι ἀλοκλήρους στήλας περὶ τοῦ ποιητοῦ ἔργον τοῦ Μωρέα.

Ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τῶν τελευταίων ἡμερῶν, παραληρῶς, ἀπευθύνετο Ἕλλησι πρὸς τὸν Γάλλον ὑπουργὸν τῆς παιδείας.

Π. Ν. Διδάργης ἱατρός

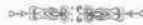


## ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

## 11ου τεύχους

37. Κρίσις=Κίς—Ρίς—38. Νάξος, Σύρος, Εύβοια.  
—39. Σαυτὸν αἰσχύνου.—40. Περιποίησης=Περὶ πῆ  
εἰς εἰς.—41. Ἐνόπνια ἐργηγορόντων ἐλπίδες.—42.  
ἸερθαΕ, ΔανιήΔ, ΜιχαηΔ, Ωγγυία ΝεῖλοΣ

Λύται.—Χαρ Φωτίου ἐκ Σμύρνης 2. Διον. Ματά-  
κίς ἐκ Σύρου 3, Ἀσπασία Βέλου ἐκ Πατρῶν 3, Δημ.  
Καράλης ἐξ Ἀλεξανδρείας 1, Ἐλπίς Κωστιδῆ ἐκ Βώ-  
λου 4, Μαῦρος Κύνκος ἐξ Ἀθηνῶν 2, Χαρίδημος Σταυ-  
ρίδης ἐξ Ὀδησοῦ 2, Ἀνθῆ Φίλωνος ἐκ Πατρῶν 3,  
Ἀγγελικὴ Ρήγα ἐξ Ἀθηνῶν 4 καὶ Μαρίκα Ζ. ἐξ Ἀ-  
θηνῶν 4.



## ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Π. Ν. Κ έ ρ κ υ ρ α ν. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εύ-  
χαριστοῦμεν. Γράφομεν.—Ι. Τ. Κ έ ρ τ υ. Δελτάριον  
ἐλήφθη. Ζητούμενα φυλλάδια σᾶς ἐστάλησαν.—Δ. Μ.  
Κ α λ ά μ α ς. Συνδρομή σας ἐλήφθη Ζητούμενα φυλ-  
λάδια σᾶς ἐστάλησαν—Κ. Μ. Μ α σ σ α λ ί α ν. Τό-  
μοι Φύσεως καὶ εἰς Πανοράματα σᾶς ἐστάλησαν προ-  
χθές. Ἀντίτιμον ἐλήφθη.—Π. Κ. Ἀ ρ γ ο σ τ ό -  
λ ι ο ν. Ζητούμενα φυλλάδια διὰ σᾶς ἀπεστάλησαν —  
Κ. Μ. Σ ά μ ο ν. Σᾶς ἐνεγράψαμεν, συνδρομὴ ἐλή-  
φθη.—Α. Α. Ἀ λ ε ξ ά ν δ ρ ε ι α ν. Ἄν θέλετε,  
στείλατε καὶ τὴν ἐτέραν ἀνακοίνωσιν.—Τ. Ι. Ἀ τ -  
λ ε ρ. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη ἔχει κιλῶς. Εὐχαριστοῦ-  
μεν, Γράφομεν—Θ. Κ. Κ ώ ν π ο λ ι ν. Ἐπιστολὴ  
ἐλήφθη ἀλλὰ κινώτιον οὐκ ἔχει. Γράφομεν, καὶ ἀποστεί-  
λατε ταχέως.—Μ. Π. Ρ ο σ τ ό θ ι ο ν. Δελτάριον  
ἐλήφθη. ἔχει καλῶς, Εὐχαριστοῦμεν πολὺ—Τ. Μ.  
Ὁ δ η σ σ ό ν. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν ἀπο-  
δείξεις στέλλεται ταχυδρομικῶς —Δ. Δ. Κ ω ν π ό -  
λ ι ν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν δι' ὅσα καλὰ γράφετε Τὸ

καθῆκον πράττομεν — Μ. Μ. Σ ὦ ρ ο ν. Ζητούμενα  
φυλλάδια σᾶς ἐστάλησαν, Ο. Χ α λ κ ί δ α. Διήγημά  
σας ἀκατάλληλον διὰ δημοσίευσιν. Ἡ γνώμη μας εἶνε  
ὅτι ἔχετε καλὰς ἐμπνεύσεις. Σᾶς λείπει ἀκόμη ἡ τέ-  
χνη τοῦ χαριέντως χειρίζεσθαι ταύτας.

## ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Εἰς πάντα ἐγγραφομένου νέον συνδρομητὴν τῆς  
«Φύσεως» ὡς καὶ εἰς πάντα παλαιὸν ἐμβάζοντα τὴν  
συνδρομὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους παρέχεται ὑπὸ τῆς  
Διευθύνσεως τῆς «Φύσεως» δωρεάν ἡ ὠροσκοπία του,  
δηλαδή ἡ ἀποκάλυψις τῶν χαρακτηριστικῶν ιδιοτή-  
των του, ἤτοι τὸ παρελθόν του, παρὸν καὶ μέλλον,  
ἐπὶ τῆ βάσει τῶν φυσιογνωμικῶν σημείων του. Πρὸς  
τοῦτο δὲ δεόν νά μᾶς ἀποστέλλεται καὶ ἡ φωτογρα-  
φία τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου, πρόσφατος εἰ δυ-  
νατὸν, ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἰδιόχειρος ση-  
μείωσις τῆς ἡλικίας, τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἐγγάμου  
ἢ οὐ καταστάσεώς του. Ἡ Διεύθυνσις

## ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Εὑρίσκειται τοῦτο εἰς τὰ ἡμέτερα γραφεῖα χρυσό-  
δετον, ἀντί φρ.12, ἐλεύθερον ταχυδ. τελῶν Περιέχει  
δὲ τὰ σπουδαιότερα ἐλληνικὰ μέρει, τοπεία, πρόσωπα,  
πόλεις, ἐξοχὰς κτλ.

Διεύθυνσις:

Φ. Πρίντζη, Διευθυντὴν τῆς «Φύσεως»  
Ἀθήνας

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ θερμῶς οἱ κατὰ τό-  
πους ἀνταποκριταί μας, ὡς καὶ οἱ καθυ-  
στεροῦντες συνδρομὰς τῆς «Φύσεως» καὶ  
τοῦ «Πανοράματος» ὅπως εὐαρεστοῦμενοι  
ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτας πρὸς ἐξόφλη-  
σιν τῆς ὀφειλῆς των καὶ διότι ἡ ἔκδοσις  
τόσον πολυδαπάνου ἔργου ἀπαιτεῖ τακτι-  
κὴν καταβολὴν τῶν συνδρομῶν.

ΓΡΑΦΕΙΑ  
ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΗΣ  
ΕΚΘΕΣΙΣ

9 ὁδὸς Παπαρη-  
γοπούλου

(Ἐναντι: Κήπου  
Ἵπουρ. Οἰκονομ.)



ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΚΑΙ  
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ἵδὸς Εὐριπίδου  
καὶ Σωκράτους 2  
ΑΘΗΝΑΙ

Κατασκευὴ τυπογραφικῶν cliches δι' ἐφημερίδας, περιοδικὰ, συγγράμματα, καταλόγους κτλ.  
Photo Reportage. Εἰδικὴ φωτογραφικὴ ὑπηρεσία δι' ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ.  
Ἐκδόσεις Περιοδικῶν, βιβλίων, δελταρίων, ρεκλαμῶν, τιμοκαταλόγων κτλ.  
Πώλεις καὶ μίσθωσις ἐτοιμῶν καὶ μεταχειρισμένων clichés.  
Πλάκες προβολῶν διὰ διαλέξεις καὶ μαθήματα σχολείων, λυκείων, συλλόγων κτλ.  
Προμήθεια βιβλίων καὶ διαφόρων ἀντικειμένων.  
Ἐμφάνισις καὶ ἐκτυπώσεις φωτογραφικῶν πλακῶν.  
Ἐξπραξίς ἀποδείξεων καὶ λογαριασμῶν.  
Ἐγγραφή συνδρομητῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ.  
Ἀποστολὴ ταχυδρ. δεμάτων καὶ διαφόρων παραγγελιῶν εἰς Αἴγυπτον.